

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड ९

मा७ । नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून काढताना, मी मा७ । शब्दीच्या बाहेर
मा७ । हातात बाळ येशूसह सापडलो.
मी त्याला म्हणालो: "मला सांग, मा७ । प्रिय लहान, वडील काय कॢत आहेत?"

त्याने उत्तर दिले, "पिता मा७ । बॢबॢबॢ एक आहे; पिता जे काही कॢतो ते मी कॢतो."
मी म्हणालो, "आणि, संतांनी, तुम्ही काय कॢत आहात?"

त्याने उत्तर दिले :

"मी स्वतःला सर्व वेळ त्यांच्यासाठी देतो.

अशा प्रकारे, मी त्यांचे जीवन, त्यांचा आनंद, त्यांचा आनंद, त्यांचे अफाट चांगले,
असीम आणि अमर्याद आहे.

ते मा७ । त भॢलेले आहेत आणि मा७ । मध्येच त्यांना सर्व काही सापडते. मी
त्यांच्यासाठी सर्वस्व आहे आणि ते मा७ । साठी सर्वस्व आहेत."

हे ऐकून मी त्याला म्हणतो:

"तुम्ही संतांना अखंडपणे अर्पण कॢता.

पण, मा७ । बॢबॢबॢ, तुम्ही स्वतःला इतक्या सूक्ष्मपणे आणि अंतॢने देता!

तू त्या बिंदूवॢ आला आहेस जिथे तू मला न येता दिवसाचा काही भाग घालवायला
लावतोस.

कधी कधी तू इतका वेळ थांबतोस की मला भीती वाटते की तू संध्याकाळपर्यंत येणॢ
नाहीस.

आणि, मग, मी सर्वात कॢॢ मृत्यूपैकी एक जगतो. तॢही तू मला सांगितलेस की तुझे
मा७ । वॢ खूप प्रेम आहे!"

त्याने उत्तर दिले :

"मा७ । मुली, मी स्वतःला अखंडपणे तुला देतो,

- कधीकधी वैयक्तिकॢत्या,

- कधीकधी कृपेने,

- कधीकधी प्रकाशाद्वॢ, ई

- इतॢ अनेक मार्गांनी.

मग मी तु७ । वॢ फाॢ प्रेम कॢत नाही असं कसं म्हणू शकतोस?"

त्या क्षणी मा७ । मनात विचाॢ आला की माझी स्थिती त्यांच्या इच्छेनुसाॢ आहे का?

आपण ७ । बॢदॢल बोलत होतो त्यापेक्षा ते मला अधिक महत्त्वाचे वाटते.

मग त्याने प्रश्न विचाॢला.

पण मला उत्तॢ दे? एवजी तो आला आणि त्याने जीभ मा७ । तोंडात घातली,

जेणेकरून मी बोलू शकणॢ नाही.

मी फक्त ते काय आहे हे जाणून घेतल्याशिवाय काहीतही चोखू शकतो. जेव्हा त्याने आपली जीभ बाहेर काढली तेव्हा मला त्याला सांग? ाची वेळ आली:
"भगवान, लगेच पळत या, पळत कधी येणाऱ्या कोणास ठाऊक?"

तो म्हणाला, "मी आज पळती पळत येईन." त्यानंत तो गायब झाला.

खूप दुःख होत असल्याने, हालचाल करू न शक? ापर्यंत, मी माझे छोटे दुःख येशूच्या वेदनाशी जोडले.

तो स्वतः त्यात घालवलेल्या प्रेमाची तीव्रता मी घाल? ाचा प्रयत्न कळत होतो,
जेव्हा, त्याच्या दुःखातून, तो पित्याचा गौळ कळतो
- आमच्या चुका दुरुस्त कळ? ासाठी e
- सर्व माल मिळवि? ासाठी.

मला वाटत:

"मी विचार कळन

- त्याचे दुःख जणू ते माझेच आहेत आणि माझे होता? निर्माण झाले आहे,
-माझा पलंग जणू माझा क्रॉस आहे, ई
-माळ ा पळम गुडच्या नजळेत मला जोडलेल्या दोऱ्यांप्रमाणे माझी शांतता अधिक मौल्यवान आहे.

पण फाशी देणाऱ्या मला ते दिसत नाहीत.

मग तो जल्लाद कोण आहे जो मला इतके फाडतो आणि माझे तुकडे कळतो,

- केवळ माळ ा बाह्यातच नाही

-पण माळ ा अस्तित्वाच्या खोलात इतकं माझं आयुष्य फुटावंसं वाटतं?

आह! माझा जल्लाद माझा प्रिय येशू स्वतः आहे! त्या क्षणी तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

मी तुझा जल्लाद आहे हा तुळ ासाठी मोठा सन्मान आहे. मी तुमच्याशी सज्जन माणसाप्रमाणे वागतो

-जो त्याच्या मंगेतपणी लग्न कळ? ाची तयापणी कळतो

- जे त्याला अधिक सुंदर आणि त्याच्यासाठी अधिक पात्र बनव? ासाठी,
तो इतक कोणावळही विश्वास ठेवत नाही, अगदी त्याच्या मैत्रिणीवळही नाही.

तो स्वतःच ते धुतो, कंगवा कळतो, कपडे घालतो आणि मौल्यवान दगड आणि हिळे यांनी सजवतो. वधूसाठी हा मोठा सन्मान आहे. शिवाय, त्याला यासाऱ्या प्रश्नांची काळजी कळ? ाची गळज नाही:

"माळ ा नवऱ्याला मला आवडेल की नाही?

मी ा ा प्रकाळे सजवले आहे ते त्याला आवडेल का किंवा त्याला कसे संतुष्ट कळवे हे माहित नसल्यामुळे तो मूर्खासाऱ्या मला शिऱ्या देईल?"

मी माळ ा लाडक्या बायकांशी असाच वागतो.

मला त्यांच्याबद्दल वाटत असलेले प्रेम इतके महान आहे की मी इतक कोणावळही विश्वास ठेवत नाही. मी स्वतःला त्यांचा जल्लादही बनवतो, पण प्रेमाने जल्लाद कळतो.

असे आहे

कधीकधी मी त्यांना धुवतो,

कधीकधी मी त्यांना कंघी कऱ्हतो,

कधीकधी मी त्यांना कपडे घालतो जेणेकरून ते आणखी सुंदर असतील,

कधीकधी मी त्यांना मौल्यवान दगडांनी सजवतो,

जे पृथ्वीवरून आणि त्याच्या वऱ्वाच्या गोष्टींपासून आलेले नाहीत, तर जे पृथ्वीवरून आले आहेत

- की मी त्यांच्या आज्ञांच्या खोलीतून बाहेर काढतो आणि

- जे माणूस बोट्यांच्या स्पर्शाने तयार होतात आणि ण दुःखातून हे दगड निर्माण होतात.

माणूस स्पर्शाने त्यांची इच्छा सोन्यामध्ये बदलते, जी सर्व प्रकारच्या भव्य गोष्टी प्रकट करू:

सर्वात सुंदर मुकुट,

सर्वात भव्य कपडे

सर्वात सुवासिक फुले

सर्वात आनंददायी गाणी.

ण प्रमाणे मी त्यांना माणूस स्वतःच्या हातांनी जन्म दिला, त्याच हातांनी मी त्यांची व्यवस्था करू जेणेकरून ते अधिकाधिक सुंदर होतील.

हे सर्व दुःखी आज्ञात घडते.

त्यामुळे मला असे म्हणू? चिंता काळजी नाही

मी तुम्हाला जे करू ते तुम्हाला साठी मोठा सन्मान आहे का?

मी माणूस नेहमीच्या स्थितीत होतो जेव्हा माझा पध्दोपकाळी येशू मला हळू आवाजात म्हणाला:

"माझी मुलगी,

- दुःख, दुःख, एकांत, वेदना आणि क्रॉस

तुम्ही सेवा करू, काळजी ण त्यांचे स्वागत कसे करू हे माहित आहे,

त्यांच्या आज्ञात माणूस पवित्रतेची छाप पाडू? साठी .

जणू हे लोक सर्व प्रकारच्या दिव्य वस्तूंनी नटलेले आहेत. त्यांचे दुःख हे स्वर्गीय अत्तने आहेत ण चिंता सर्व सुगंधित होतात."

माणूस नेहमीच्या स्थितीत असल्याने,

माणूस दयाळू येशूने स्वतःला थोडक्यात दाखवले आणि मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,

जवळ कोणी खूप बोलले तर ते आतून धिकामे असल्याचे लक्षण आहे.

जो देवाने भलेला असतो, त्याला त्याच्या अंतर्भागात अधिक आनंद मिळतो,

- हा आनंद गमावू इच्छित नाही आणि

- गजबजतेच बोला.

आणि तो बोलत असतानाही,
- त्याचे आतील भाग कधीही सोडत नाही e
- प्रयत्न करू, जोपर्यंत त्याचा संबंध आहे,
त्याला स्वतःमध्ये काय वाटते ते इतक्याच छाप? साठी.

दुसऱ्याकडे, जो खूप बोलतो तो आहे
- फक्त देवाचा विक्रामा नाही
- पण, त्याच्या पुष्कळ शब्दांनी, तो देवाच्या इतक्या विक्रामा करू? चा प्रयत्न करतो ».

मी माऱ् नेहमीच्या स्थितीत असताना, धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला:
"माझी मुलगी, सूर्य कृपेचे प्रतीक आहे.
जन्म त्याला पोकळी दिसली, मग ती गुहा असो, माती असो, भेगा असो किंवा छिद्र असो,
जोपर्यंत पोकळी असते आणि त्यात प्रवेश करू? साठी एक लहान छिद्र असते, तो
आत प्रवेश करतो आणि सर्व काही प्रकाशाने भरून टाकतो.

यामुळे इतक्या मिळणाऱ्या प्रकाश कमी होत नाही.
आणि जन्म त्याचा प्रकाश जास्त चमकत नसेल, तर तो त्याच्या अभावामुळे नाही, तर तो
पसवू? ची जागा नसल्यामुळे.

तर ते माऱ् कृपेने आहे:
एका भव्य सूर्यपिक्षाही, तो सर्व प्रा? णा त्याच्या फायदेशीऱ्या वैभवाने व्यापतो.
तथापि, तो फक्त हृदयात प्रवेश करतो जिथे त्याला विक्रम जागा मिळते;
इतका विक्रामापणा की तो सापडतो,
इतका प्रकाश आत प्रवेश करतो.

आणि हे शून्य, ते कसे तयार होते?
नम्रता ही कुदळ आहे जी हृदय खोदते आणि शून्यता निर्माण करते.
स्वतःसकट सर्व गोष्टींपासून अलिप्तता ही शून्यता बघोबघीची उद्गृह्यता आहे.

या शून्यात कृपेचा प्रकाश आणू? ची खिडकी आहे
- देवावर विश्वास ठेवा ई
- आत्मविश्वास. विश्वास जितका मोठा,
प्रकाशात ये? साठी आणि इतक्या कृपा जाऊ दे? साठी तो दाऱ् उघडतो.

आया
- जे प्रकाशाचे संरक्षण करते आणि
- त्यामुळे शांतता वाढते.

मी माऱ् नेहमीच्या स्थितीत असताना, येशूने स्वतःला थोडक्यात दाखवले आणि मला
म्हणाला:

"माझी मुलगी,
प्रेमाला मागे टाकणाऱ्या काहीही नाही:
- ान नाही,

-नाही प्रतिष्ठा, इ

- खानदानीपेक्षाही कमी.

माळ बदल अनुमान काढ? साठी या गोष्टी वापणाचे चांगले अर्थी लोक थोडे सुधाळ? त व्यवस्थापित करतात.

त्यांचे माळ बदलचे गान.

पण आळ मला त्याची मालमत्ता बनव? अस काय काणीभूत आहे? प्रेम. ताटासाखा मला खायला आळ काय आणतो? प्रेम.

जो माळ वळ प्रेम करतो तो मला खाऊन टाकतो आणि त्याच्या अस्तित्वाच्या प्रत्येक कणाने माझे अस्तित्व ओळखतो.

जे माळ वळ खोखळ प्रेम करतात त्यांच्यात आणि इतक्यांमध्ये (त्यांची स्थिती आणि गुणवत्ता काहीही असो) इतकाच फरक आहे.

मध्ये फरक आहे

- उ आला एखादी मौल्यवान वस्तू माहित आहे, तो मालक न होता तिचे कौतुक करतो आणि त्याचा आदर करतो e

- मालक कोण आहे. कोण जास्त आनंदी आहे:

- उ आला फक्त वस्तू माहित असते किंवा

- मालक काय आहे?

साहजिकच ते कोणाचे आहे.

प्रेम गान समाकलित करते आणि त्यास मागे टाकते,

ते प्रतिष्ठेची जागा घेते आणि दैवी प्रतिष्ठा प्रदान करून सर्व प्रतिष्ठेला मागे टाकते. ते प्रत्येक गोष्टीची भक्ती करतो आणि सर्वकाही मागे टाकते.

आज सकाळी, जिवाळा नंतू धन्य येशू आला नाही.

जागण आणि झोपेदम्यान मी बघच वेळ याची वाट पाहिली.

तास उलटून गेला आणि तो आला नाही हे मी पाहिल्यामुळे, मला झोपेतून उठायचे होते आणि त्याचे वेळी,

न पाहिल्यामुळे मनातल्या यातना मला तिथेच बहायच्या होत्या.

मला अशा मुलासाखे वाटले उ आला झोपायचे आहे पणुतु जबदस्तीने उठवले जाते आणि नंतू एक दृश्य बनवते.

मी उठ? साठी धडपडत असताना, मी येशूला आतून म्हणालो:

"काय कटू वियोग! मी जगत असताना मला निर्जीव वाटते आणि माझे जीवन मृत्यूपेक्षा जास्त वेदनादायक आहे.

ही वंचितता तुळ प्रेमापोटी असू दे,

मला वाटणाऱ्या ही कटुता तुळ प्रेमासाठी आहे, माळ हृदयात जी यातना आहे ती तुळ प्रेमासाठी आहे,

मी जिवंत असताना मला वाटत नसलेले जीवन तुळ प्रेमापोटी जावो.

पणुतु, जेणेकरून सर्व काही तुला अधिक आनंददायक वाटेल, मी माझे दुःख तुळ प्रेमाच्या तीव्रतेने एकत्र करतो.

आणि, माझे प्रेम तुम्हाशी जोडून, मी तुझे स्वतःचे प्रेम तुला अर्पण करतो." मी अशी प्रार्थना करत असताना, तो माझा आत गेला आणि मला म्हणाला :
"माझा कानात प्रेमाची नोंद किती गोड आणि स्वादिष्ट आहे! ते सांगा, पुन्हा सांगा, पुन्हा पुन्हा करा,
प्रेमाच्या त्या नोट्ससह माझे ऐकणे आनंदित करा जे इतके सुसंवादी आहेत की ते माझा हृदयाच्या खोलवळ उतःप्लुत आणि माझा संपूर्ण अस्तित्वाला संतुष्ट करतात."

तुम्हीही यावळ कोण विश्वास ठेवू शकले - मला सांगायला लाज वाटते - माझा निश्चयाने मी उत्तर दिले:
"मी अधिक कडू झालो म्हणून तुला दिलासा मिळाला."

माझा येशू गप्प बघिला जणू त्याला माझे उत्तर आवडले नाही. मला जाग येताच, मी माझा प्रेमाच्या नोट्स अनेक वेळा पुन्हा सांगितल्या. त्याच्याबद्दल, त्याने स्वतःला दिवसभर दिसू दिले नाही किंवा ऐकू दिले नाही.

मी माझा नेहमीच्या स्थितीत बघिलो आणि धन्य येशू आला नाही. तथापि, दिवसभर,

मला असे वाटले की कोणीतुम्ही माझा वळ उभे आहे आणि एक मिनिट वाया घालवू नका आणि सतत प्रार्थना करू नका.

तथापि, एका विचाराने माझे लक्ष विचलित केले:

:"जेव्हा प्रभू येत नाही, तेव्हा तुम्ही अधिक प्रार्थना करता, तुम्ही अधिक लक्ष देता आणि अशा प्रकारे तुम्ही त्याला न री? अस प्रोत्साहित करता कारण तो स्वतःला म्हणतो:
"मी येत नसताना ती चांगली वागते म्हणून, मी तिला माझा उपस्थितीपासून वंचित ठेवणे चांगले आहे."

मी या विचाराने थांबून वेळ वाया घालवू शकत नसल्यामुळे, मी या विचाराने तोंडावर असे म्हणत दबावाला ठोठाव? चा प्रयत्न केला:
"येशू जितका जास्त येत नाही तितका मी त्याला माझा प्रेमात गोंधळात टाकीन. प्रार्थना करणे थांबवून मी त्याला वाईट वाट? ची संधी देऊ इच्छित नाही.
हेच मी करू शकतो आणि करणार आहे. त्याच्यासाठी, त्याला पाहिजे ते करा? अस तो स्वतंत्र आहे».

आणि, माझा मनात आलेल्या विचाराने मूर्खपणावर न थांबता, मला जे करण्याचे होते ते करत बघिलो.

संध्याकाळी, जेव्हा मला आठवतही नव्हते की हा विचार माझा मनात आला होता, चांगला येशू आला आणि जवळजवळ हसत मला म्हणाला:

"ब्राह्मो, माझा प्रियकराचे अभिनंदन जो मला त्याच्या प्रेमात गोंधळात टाकू इच्छितो! तथापि, मी तुम्हाला सांगू इच्छितो की तू मला कधीही गोंधळात टाकणार नाहीस. जवळ, कधीकधी, मला असे वाटते की मी तुम्हाला प्रेमाने गोंधळलो आहे, तर मीच तुला माझा समोर प्रकट करा? ची संधी देतो.
कारण प्रा? बद्दल मला सर्वात जास्त आनंद देणाऱ्या गोष्टी म्हणजे त्यांचे प्रेम.

खं तं तो मी आहे

- ७ ने तुम्हाला प्रार्थना कं? अस उत्तेजित केले,
 - ७ ने तुं बभेबं प्रार्थना केली,
 - ७ ने तुम्हाला विश्रांती दिली नाही,
- त्यामुळे मी गोंधळलो होतो नाही तं स्वतःचा.

मां । प्रेमाने तू गोंधळून गेलास.

तुला कसे वाटले प्रेमाने भंलेले आणि त्याच्यामुळे गोंधळलेले,

- माझे प्रेम तुं वं खूप भंले आहे हे पाहून, तुला वाटले की तू मला तुं । प्रेमाने गोंधळात टाकत आहेस.

जोपर्यंत तू मां वं अधिक प्रेम कं? ।चा प्रयत्न कंतो तोपर्यंत मी तुं ।कडून या चुकीचा आनंद घेतो आणि तुं । आणि मां वं मजा कंतो."

मां । चांगल्या येशूच्या गुप्ततेसाठी मी खूप कटू कालावधीतून गेलो.

सर्वो, णे, त्याने स्वतःला सावली किंवा विजेचा बोल्ट म्हणून दाखवले. तुकं ।मध्ये आता विजेचा लखलखाटही नव्हता.

माझी बुद्धी खालील विचाराने त्रस्त झाली होती :

"किती क्रूणने त्याने मला सोडले! येशू खूप चांगला आहे!

कदाचित तो आला नसावा. त्याच्या दयाळूपणाने मां वं असे केले नसते. कोणास ठाऊक, कदाचित ते सैतान किंवा माझी कैल्पना किंवा स्वप्ने होती."

पण, मां । आत खोलवं,

मां । आं ।ला या त्रासदायक विचारंकडे लक्ष द्यायचे नव्हते आणि मला शांती हवी होती.

तो देवाच्या इच्छेमध्ये खोल आणि खोलवं बुडत होता,

तो तिच्यात लपला आणि गाढ झोपेत पडला. आणि तो त्या झोपेतून उठेल यात शंकाच नव्हती.

असे वाटले की चांगले येशूने त्याला आपल्या इच्छेमध्ये इतके बंद केले आहे की त्याने कोणालाही दां ठोठाव? ।स आणि येशूने ते सोडले आहे असे म्हण? ।स देखील पंवानगी दिली नाही.

अशा प्रकारे, माझा आं । शांत झाला आणि शांत णहिला.

कोणतेही उत्तं न मिळाल्याने, मां । बुद्धिमत्तेने विचार केला: "मी एकटाच आहे ७ ।ला काळजी कंयची आहे? मलाही शांत व्हायचे आहे आणि देवाची इच्छा पूर्ण कंयची आहे. जोपर्यंत त्याची पवित्र इच्छा पूर्ण होत आहे तोपर्यंत काय केले जाऊ शकते." ही माझी सद्यस्थिती आहे.

आज सकाळी, मी नुकतेच जे बोललो त्याबद्दल मी विचार कंत असताना, माझा चांगला येशू मला म्हणाला :

"माझी मुलगी, जॆ ती कल्पना, स्वप्ने किंवा भुते असेल तॆ, तुम्हाला शांततेचा प्रभामंडल मिळवून दे? इतकी शक्ती त्यांच्याकडे नसती. आणि हे फक्त एका दिवसासाठी नाही तॆ किमान पंचवीस वर्षासाठी.

गोड शांततेचा श्वास कोणीही तुम्हाला सोडू शकले नसते
- तुमच्या आत आणि बाहेॆ दोन्ही, संपूर्ण शांतता वगळता.

जॆ दुःखाचा एक श्वास त्याच्यापर्यंत पोहोचला तॆ तो यापुढे देव ॲहणाॆ नाही.
महाॲज अंधाॆ कॆतील,
त्याचा आकाॆ कमी होईल,
त्याची शक्ती कमकुवत होईल.
थोडक्यात, त्याचे संपूर्ण दैवी अस्तित्व यामुळे हादॆले जाईल.

७ ाच्याकडे तुमचा ताबा आहे आणि तुमचा मालक आहे तो तुमच्यावॆ सतत लक्ष ठेवतो जेणेकरून कोणत्याही संकटाचा श्वास तुमच्यापर्यंत पोहोचू नये.
प्रत्येक वेळी मी येईन हे लक्षात ठेवा,
जॆ तुमच्यात काही त्रास झाला असेल तॆ मी तुम्हाला नेहमी दुरुस्त केले.
तुला पूर्ण शांततेत न पाहिल्याबद्दल मला दुःख होत नाही.

आणि तुला शांती मिळाल्यावॆ मी तुला एकटे सोडले .
काल्पनिक किंवा स्वप्ने, सैतानाला सोडा, ही क्षमता आहे. या शांततेचा संदेश ते इतॆपर्यंत पोहोचवू शकतात.

म्हणून शांत व्हा आणि माॆ बद्दल कृतघ्न होऊ नका ».

मी माॆ ा ॆ७ ाच्या मो ा दुःखाचा विचाॆ केला आणि मी स्वतःला म्हणालो:
"माॆ ासाठी ते खॆखॆच संपले आहे! येशू सर्व काही विसॆला आहे!

त्याच्यावॆच्या प्रेमासाठी मी इतकी वर्षे अंथरुणावॆ बंदिस्त ॲहिलो ते दुःख आणि दुःख त्याला आता आठवत नाही."

माॆ ा मनाला काही विशेषतः मो ा दुःखांची आठवण झाली. चांगला *येशू मला म्हणाला* :

"माझी मुलगी,
जे काही माॆ ा फायद्यासाठी केले जाते,
माॆ ामध्ये प्रवेश कॆ आणि
ते माॆ ा स्वतःच्या कामात बदलते.

आणि माझी कामे सर्वांच्या भल्यासाठी केली जात असल्याने
- खालून येणाऱ्या प्रवाशांसाठी,
- शुद्धिकॆणातील आॆ ासाठी ई
-स्वर्गातील लोकांसाठी-,
जे काही तू माॆ ासाठी केलेस आणि सहन केलेस

-माळू आत आहे आणि

- सर्वांच्या भल्यासाठी आणि माळू । स्वतःच्या कामांसाठी त्याचे ध्येय पूर्ण केल्यात. तुला ते फक्त तुला साठी लक्षात ठेवायला आवडेल का?"

मी उत्तर दिले : "नाही, प्रभु कधीच नाही!"

मी अजूनही त्याचाच विचार करत राहिलो,
अशा प्रकारे माळू । नेहमीच्या आंतरात्मिक कृतीपासून थोडा विचलित होतो.

चांगला येशू मला म्हणाला:

"तुला हे थांबवायचं नाही का? मी तुला हे थांबवायला लावतो."

आणि तो माळू । आत आला आणि मला जे काही सांगायचे आहे ते सांगून मी ने
प्रार्थना करू लागला.

हे पाहून मी गोंधळून गेलो आणि चांगल्या येशूच्या मागे गेलो.

जेव्हा त्याने पाहिले की मी आता इतर कोणत्याही गोष्टीकडे लक्ष देत नाही.

तो गप्प बसला आणि मी एकत्र नेच करत राहिलो.

माळू । नेहमीच्या अवस्थेत असताना मी विचार केला, "मी इथे पृथ्वीवर काय करत आहे?"

त्यांचा आता काही उपयोग नाही.

तो येत नाही आणि मी निरुपयोगी वस्तूसारखा आहे कारण, त्याच्याशिवाय, माझी
किंमत नाही,

मला कशाचाही त्रास होत नाही; मला या पृथ्वीवर का ठेवायचे!

माळू । कडे थोडक्यात हजर होऊन तो मला म्हणाला:

"माळू । मुली, मी तुला खेळ? । साखे धरून ठेवतो, आणि खेळणी नेहमी माळू ।
हातात धरली जात नाहीत; अनेकदा ते महिने आणि महिने एकमेकांना स्पर्श करत
नाहीत.

तथापि, जेव्हा त्याच्या मालकाला त्याला हवे असते तेव्हा तो त्यांच्याबरोबर खूप मजा
करतो.

आणि तू, माळू । कडे पृथ्वीवर एक खेळणी असावी असे तुला वाटत नाही का?

तू पृथ्वीवर असताना मला तुला बरोबर मजा करू दे आणि त्या बदल्यात मी तुला
माळू । बरोबर स्वर्गात मजा करू देईन."

माळू । नेहमीच्या स्थितीत असताना, मी स्वतःशी विचार केला:

"कारण प्रभु पूर्णपणे आग्रही आहे की माळू । मध्ये कोणतीही अडचण येऊ नये आणि,
की सर्व गोष्टींमध्ये मी नेहमी शांत असतो?"

त्याला काहीच आवडत नाही असे दिसते,

- अगदी महान कामे,

- वीर गुण किंवा भयानक दुःख, जे त्याला आज मध्ये शांतीचा अभाव वाटत असेल:
मग तो या आज ने वैतागलेला आणि निश्चिंत झालेला दिसतो."

त्या क्षणी, एका प्रतिष्ठित आणि प्रभावशाली आवाजात, त्यांनी माळ / प्रश्नाचे उत्तर दिले :

काण शांती हा एक दैवी गुण आहे , तर इतर गुण मानवी आहेत.

म्हणून, शांततेचा प्रभामंडल नसलेला कोणताही सद्गुण सद्गुण म्हणता येणार नाही, उलट तो दुर्गुण आहे. म्हणूनच शांतता माळ / हृदयाच्या खूप जवळ आहे.

शांतता ही खात्रीशीर लक्षण आहे की कोणीतरी माळ / साठी दुःख सहन करतो आणि कार्य करतो.

माझी मुले माळ / सोबत स्वर्गात उ / शांततेचा आनंद घेतील त्याची ही चव आहे."

मी मागच्या महिन्याच्या २७ ताखेला काय लिहिले होते याचा विचार करत होतो आणि मी विचार केला :

"मी, उ / ला मी पंमेश्वराच्या हातात काहीतही समजत होतो, आता फक्त एक खेळणी आहे!

खेळणी माती, माती, कागद, बळ बँड किंवा इतर बनलेली असतात आणि ते निसटले किंवा त्यांना थोडासा धक्का बसला की ते तुटतात आणि खेळासाठी उपयुक्त नसल्यामुळे ते फेकले जातात हे पुढे आहे.

ओ माय गुड, एके दिवशी तू मला दू फेकून देशील या विचाराने मी किती भावून गेलो!

मग चांगला येशू मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

स्वतः ला दबवू नका. जेव्हा खेळणी निरुपयोगी सामग्रीपासून बनविली जातात आणि तुटतात तेव्हा ते फेकून दिले जातात.

पण, जे ते सोने, हिरे किंवा इतर कोणतेही मौल्यवान साहित्य असेल, ते दुरुस्त केले जातात आणि उ / ना त्यांच्या मालकीचा आनंद आहे त्यांच्यासाठी नेहमीच मनोज्ञ केले जाते.

हे तू माळ / साठी आहेस: हिरे आणि शुद्ध सोन्याचे खेळणी, काण तुळ / मध्ये माझी प्रतिमा आहे आणि तुला विकत घे? साठी मी माळ / क्ताची किंमत मोजली आहे. तसेच, माळ / साख्याच दुःखांनी तुला शोभले आहे.

म्हणून, तू एक निरुपयोगी वस्तू नाहीस जी मी फेकून देऊ शकेन.

तू मला महागात पडलास.

तुम्ही गप्प बसू शकता, तुम्हाला दू फेकले जा? चा धोका नाही.

माळ / वाईट स्थितीमुळे खूप व्यथित होऊन,

मला माळ / नजरेत तिस्का वाटला आणि देवाच्या दृष्टीने घृणास्पद वाटले. मला असे वाटले की जणू पंमेश्वराने मला अर्धाव सोडले आहे आणि त्याच्या शिवाय, मी पुढे जाऊ शकलो नाही.

मला अशी भावना होती की जगाला शिक्षेपासून वाचव?। साठी तो यापुढे माझा वापू करू इच्छित नाही आणि यासाठी त्याने क्राँस, काटे काढून घेतले आणि त्याच्या पॅशन आणि त्याच्या संप्रेषणातील सर्व सहभाग संपवला. मी फक्त एक गोष्ट पाहिली की त्याने मी शांततेत व्हा?। ची खात्री केली.

"माव । देवा, काय वेदना!

जव्ही मी माव । वधस्तंभाच्या, तुमच्या आणि सर्व गोष्टींच्या नुकसानापासून माझे लक्ष विचलित केले नाही तव्ही मी वेदनांनी मग्न. आह! तुझी पवित्र इच्छा नसती तव्ही मी कोणत्या संकटांच्या महासागरात बुडालो असतो! अहो! मला नेहमी तुव । पवित्र इच्छेमध्ये ठेवा आणि हे माव । साठी पुढेसे आहे ».

मी माव । नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि व्हडत मी स्वतःला म्हणालो: "चांगल्या येशूने मला विचारून घेतले नाही, माझी अंथरुणाव्ही घालवलेली वर्षे किंवा माझे त्यागे, काहीही, अन्यथा त्याने मला सोडले नसते." आणि मी व्हडत होतो. आणि व्हडत आहे.

काही क्षणी, मला वाटले की ते माव । मध्ये फिक्त आहे आणि मी भान गमावले. मात्र, माव । शब्दाबाहेरव्ही मी व्हडतच व्हालो. मग, जणू माव । त दाव्ही उघडल्याप्रमाणे, मी येशूला पाहिले, मला इतके चिडले की मी तिला काहीही बोललो नाही आणि व्हडत व्हालो.

त्याने मला सांगितले:

"शांत हो, शांत हो, रडू नकोस.

जव्ही तू व्हडलास, तव्ही मला असे वाटते की माव । हृदयाला स्पर्श झाला आहे आणि मी तुव । विव्ही प्रेम कळत नाही!

तुव । प्रेमांमुळे तुला माझे दुःख वाढवायचे आहे का?"

मग, भव्य नजरेने आणि माव । हृदयात सिंहासनाव्ही बसल्याप्रमाणे, तो पेन उचलून लिहितो असे वाटले.

माव । कडे वळून तो मला म्हणाला :

"मी तुमच्या गोष्टी विचारून घेत नाही का ते पहा,

- फक्त तुमच्या अंथरुणाव्ही घालवलेल्या वर्षांपासूनच नाही,

- तुमच्या बलिदानाचे,

- पण तव्हीही तुमच्या मनात माव । साठी असलेले विचार आहेत:

मी तुमची स्नेह, तुमच्या इच्छा, सर्व काही आणि तुम्हाला काय कळायला आवडेल आणि त्रास सहन कळायचा आहे ते लिहितो.

पण तू करू शकत नाहीस काव्ही मी तुला पक्वानगी देत नाही.

मी सर्वकाही मोजतो, मी सर्वकाही तोलतो आणि मी सर्वकाही मोजतो

जेणेकरून काहीही गमावले जाणाव्ही नाही आणि आपल्याला प्रत्येक गोष्टीसाठी पुढेस्कृत केले जाईल. या सर्व गोष्टी मी लिहितो, त्या मी माव । हृदयात ठेवतो."

मग, मला माहित नाही की मी माव । स्वतःच्या अंतर्भागात असताना येशूमध्ये स्वतःला कसे सापडले.

माझे डोके जागेव॥ असल्याचे दिसले आणि माझे सर्व अंग त्याचे शऱ्ही॥ तया॥ झाले.

त्याने मला सांगितले :

"मी तुला मा७ I स्वतःच्या शऱ्ही॥प्रमाणे कसे धरून ठेवतो ते पहा."

त्यानंत॥ तो गायब झाला. त्यानंत॥ लगेच,
मी सतत दुःखी ॥हिलो आणि अश्रू ढाळत ॥हिलो,

त्याने मला सांगितले :

"धी॥ मा७ I मुली, मी तुला सोडले नाही.

मी लपून ॥हिलो का॥ण ज॥ मी स्वतःला पूर्वीसा॥खे दाखवले त॥ तुम्ही मा७ I व॥ सतत हल्ला क॥ल आणि मी यापुढे जगाला शिक्षा देऊ शकणा॥ नाही.

मी तुला अर्ध्याव॥ सोडले नाही.

तुमच्या आयुष्यातील ही शेवटची वर्षे कशी होती हे तुम्ही विस॥लात का? तु७ I कबुलीजबाबाला वर्षे लागली.

तुला आठवत नाही का चा॥पाच वेळा तू मा७ Iशी लढताना दिसलास.

तुझा कबुलीजबाब नको आहे असे तू मला सांगितल्याव॥ मला तुला घेऊन जायचे होते. म्हणून, ७ I ने तुला मा७ I ब॥ब॥ घेऊन जायला तया॥ केले होते, मला तुला सोडावे लागले. प॥णामी, तुम्हाला अनेक वर्षे वि॥म आणि संयमाचा अनुभव येतो.

धर्मादाय आणि आ१ Iधा॥कता यांचे काटे असतात

-मो I जखमा उघडा आणि तुमचे हृदय ॥क्तसाव क॥,

पण कोणते सिंद॥ सर्वात सुवासिक आणि सुंद॥ गुलाब उघडतात.

आपल्या कबुलीजबाब मध्ये जाणणे

- त्याची चांगली इच्छा, त्याचे दान आणि

- जगाला शिक्षा हो? Iच्या भीतीने मी त्याला एका विशिष्ट प्रकारे सहकार्य केले.

पण, ज॥ कोणी हस्तक्षेप केला नसता, त॥ तुम्ही नक्कीच इथे नसता. चला, धैर्य, वनवास फा॥ काळ टिकणा॥ नाही.

आणि मी तुम्हाला वचन देतो की तो दिवस येईल जेव्हा मी कोणालाही जिंकू देणा॥ नाही.

कोण म्हणेल मी कोणत्या कटुतेच्या समुद्रात पोहत आहे.

मला सांत्वन मिळाले आहे, होय, प॥ंतु मा७ I हाडांच्या मज्जाव॥ दुःख झाले आहे.

मला ॥डल्याशिवाय हे सर्व आठवत नाही, इतके की मी मा७ I कबुलीजबाबाला हे सांगत असताना माझे अश्रू इतके विपुल वाहत होते की मला त्याचा ॥ग आला.

मी त्याला ख॥ख॥ सांगितले: "तू मा७ I आज॥चे का॥ण आहेस."

माझा चांगला येशू गमावल्यामुळे मी मा७ I दुःखाच्या स्थितीत ॥हिलो.

नेहमीप्रमाणे मी पूर्णपणे ध्यानात व्यस्त होतो

उ१ टतेचे तास

मी त्या काळात होतो जेव्हा येशूवर क्रॉसच्या जड लाकडाचा आरोप होता .

संपूर्ण जग माळीसाठी उपस्थित होते: भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्य.
माळी कल्पनेने सर्व पिढींचे सर्व पाप पंढोपकाळी येशूवर अत्याचार आणि चिडताना
दिसत होते, जेणेकरून, सर्व पापांच्या संदर्भात,
क्रॉस फक्त एक पेंढा होता, वजनाची सावली.

मी असे म्हणत येशूच्या जवळ जाईं चा प्रयत्न केला:

"हे बघ, माय लार्ड, माय गुड, मी सगळ्यांच्या नावाने इथे ऱ्हायला येतोय. तुला या
सगळ्या निंदेच्या लाटा दिसतायत का?
सर्वांच्या वतीने मी तुम्हाला आशीर्वाद देतो हे पुन्हा सांग? मी येथे आलो आहे.
कटुता, द्वेष, तिष्का, कृतघ्नता आणि प्रेमाच्या अभावाच्या किती लाटा!

मला पाहिजे
सर्वांच्या वतीने वाणिज्य दूतावास ,
सर्वांच्या नावाने तुम्हाला प्रेम केली ,
सर्वांच्या वतीने धन्यवाद, आदर आणि आदर .

तथापि, माझी भक्ती थंड, दयनीय आणि मर्यादित आहे, तू अपमानित, अनंत
आहेस.

म्हणून मला माझे प्रेम आणि प्रतिपूर्ती असीम करायची आहे . आणि त्यांना अनंत,
अफाट, अनंत बनव? मी एकरूप होतो

-तुला,
- तुमच्या देवत्वाला,
- पिता आणि पवित्र आर्ज्य व्यतिरिक्त,
आणि मी तुम्हाला तुमच्या स्वतःच्या आशीर्वादाने आशीर्वाद देतो, मी तुमच्या स्वतःच्या
प्रेमाने तुमच्यावर प्रेम केली,
मी तुला तुम्हाला गोडीने सांत्वन देतो,
मी तुमचा आदर केली आणि तुमची पूजा केली जसे तुम्ही आपापसात केली, दैवी
व्यक्ती».

माळी बुद्धिमत्तेतून बाहेर पडलेल्या सर्व गोष्टी अशा प्रकारे कोण सांगू शकेल, जे मी
फक्त मूर्खपणाचे बोलणे चांगले आहे.
जे मला हे सर्व म्हणायचे असेल ते मी ते पूर्ण केली नाही.

जेव्हा मी उठू टाईम करतो,
मला असे वाटते की, येशूबरोबर, मी त्याच्या कार्याची विशालता स्वीकारतो.
आणि, सर्वांच्या वतीने,
- गौरवमय देव,
- मी सर्वांना आश्रय देतो आणि याचना करतो.
सर्व काही सांगणे माळीसाठी कठीण आहे. मला एक विचार आला:
"तुम्ही इतरांच्या पापांबद्दल विचार केली आणि तुम्ही तुमच्याबद्दल काय म्हणता?"

तुमच्याबद्दल विचारू कऱ्हा आणि तुमच्या पापांची भऱ्हापाई करू!"
मग मी माऱ्हा । वाईट गोष्टींबद्दल, माऱ्हा । मो । दुःखांबद्दल, माऱ्हा । पापांमुळे झालेल्या
येशूबद्दलच्या माऱ्हा । privations बद्दल विचारू कऱ्हा? ।चा प्रयत्न केला.
माऱ्हा । आतील नेहमीच्या गोष्टींमुळे विचलित होऊन, मी माऱ्हा । मो । दुर्दैवाबद्दल
शोक केला.
दऱ्हाम्यान, माझा येशू, नेहमी दयाळू, माऱ्हा । आत हलला.

आणि *त्याने मला* संवेदनशील आवाजात सांगितले:
"तुम्हाला स्वतःचे मध्यस्थ व्हायचे आहे का?
तुमच्या इंद्रियांचे काम माझे आहे, तुमचे नाही, तुम्हाला फक्त माऱ्हा । मागे लागायचे
आहे. बाकी मी स्वतः करूतो.
तुला स्वतःबद्दल विचारू करूणे थांबवावे लागेल, मला जे हवे आहे त्याशिवाय काहीही
करू नका. मी तुऱ्हा । वाईट गोष्टी आणि तुऱ्हा । मालमत्तेची काळजी घेईन.
तुझे किंवा माझे कोण जास्त करू शकेल?" आणि तो असमाधानी दिसत होता.
म्हणून मी त्याच्या मागे लागलो.
नंतऱ्हा तो कलवरीच्या वाटेवर दुसऱ्या एका ठिकाणी आला जिथे,
नेहमीपेक्षा जास्त, येशूच्या विविध हेतूंमध्ये प्रवेश करूताना, मला एक विचार आला:

"तुला फक्त गऱ्हाज नाही
- स्वतःला पवित्र करू? ।चा विचारू करूणे थांबवा, पऱ्हांतु
- जतन हो? ।चा विचारू करूणे देखील थांबवा.
आपण हे पाहू शकत नाही की, आपण स्वतः काहीही करू शकत नाही? इतऱ्हांसाठी
असे करून तुम्ही काय चांगले साध्य करू शकता?"

येशूकडे वळून मी त्याला म्हणालो:
"माझा येशू, तुझे ऱ्हाक्त, तुझे वेदना आणि तुझा वधस्तंभ माऱ्हा ।साठी नाही? मी इतका
दुष्ट आहे की, माऱ्हा । पापांसाठी, मी सर्व काही पायदळी तुडवले आहे, आणि म्हणून तू
माऱ्हा ।साठी सर्वकाही वापऱ्हाले आहे. पऱ्हांतु, कृपया क्षमा करू. मी आणि जऱ्हांतू मला
माफ करू इच्छित नसेल तऱ्हा मला तुझी इच्छा सोडा आणि मी आनंदी होईन, तुझी
इच्छा माऱ्हा ।साठी सर्व काही आहे.

तुऱ्हा ।शिवाय मी एकटाच ऱ्हाहिलो. आणि माझे जे नुकसान झाले ते फक्त तुम्हीच जाणू
शकता. मला कोणीच मिळाले नाही. तुऱ्हा ।विना जीव मला कंटाळले.
Je me sens dans la jail de mon corps comme une esclave enchaînée.
Au moins, par pitié, ne m'enlève pas ta Sainte Volonté."

En pensant à cela, je me distrayais de nouveau de ma meditation et
Jésus me dit d'une voix forte et imposante:

« Tu ne veux pas arrêter ça?

Veux-tu gacher mon travail en toi?"

Je ne sais pas, c'est comme s'il avait fait taire ma pensée. Ensuite,
j'ai tâché d'arrêter ça et de le suivre.

Après avoir reçu la Communion, mon toujours aimable Jésus vint

brièvement. Comme j'avais eu une विवाद avec mon confesseur au sujet de amaour vrai, je lui demandai si j'avais raison ou tort. मी म्हणतो :

"पण भ्रम,

c'est exactement comme tu l'as dit, à savoir

-que ama vrai facilite tout, bannit toute crainte, tout doute, et

-que son art मध्ये possess de la personne aimée घेणे समाविष्ट आहे.

आणि, जेव्हा il en a pris possession, the amour lui-même lui enseigne les moyens de préserver l'objet acquis.

Par la suite, quelles craintes, quels doutes l'âme peut-elle avoir concernant ce qui lui appartient?

Que ne peut-elle pas espérer?

Que dis-Je, quand l'âme est parvenue à take possess de amaour, celui-ci devient hardi et en vient à des excès incontroyables.

L'amour vrai peut म्हणा: **"Je suis à toi et tu es à moi "**, si bien que les êtres aimés peuvent

- डिस्पोज्म द वन डे ल'ऑट्र,

- ज्म एकमेकांना आनंद दिला त्म,

-s'amuser ensemble.

Chacun peut dire à autore:

"Puisque je t'ai acquis, je peux disposer de toi à ma guise."

टिप्पणी l'âme pourrait-elle alors s'arrêter aux défauts, aux misères, aux faiblesses,

होय वस्तू मिळवली

- तो एक दलाल भ्रमिस,

-l'a embellie en tout et

- शुद्धीकर्मण चालू आहे का?

व्हाईसेस लेस व्हट्स डी अमौम ब्राई:

- सर्वकाही शुद्ध कर्म,

— सर्वकाही वम विजय e

- सर्वकाही साध्य कर्म.

खमंच, एखाद्या व्यक्तीसाठी कोणते प्रेम असू शकते?

-त्याला भीती वाटेल,

- उ वम शंका घ्यावी,

- उ च्याकडून आपण सर्वकाही अपेक्षा कर्मणा नही?

प्रेम त्याचे सर्वात सुंदम गुण गमावेल.

हे खम आहे की, संतांमध्येही आपण यावम भिन्नता पाहू शकतो. हे साधेपणाने दाखवते की, संतांमध्येही,

प्रेम अपूर्ण असू शकते आणि ऋणानुसार बदलू शकते.

तुमच्यासाठी, ते काय आहे ते येथे आहे:

तू माणव ब्रह्म स्वर्गात कसा असशील

आणि तुम्ही आज्ञाधारक आणि शेजाऱ्याच्या प्रेमासाठी त्याला बलिदान दिले,

- तुम्हाला प्रेमाची पुष्टी झाली आहे,

- अपमानित न व्हा. तुमची इच्छा पुष्टी झाली आहे,

इतके की तुमचे आयुष्य आधीच संपले आहे.

त्यामुळे तुम्हाला मानवी दुःखाचे वजन जाणवत नाही.

त्यामुळे काळजी घ्या

तुम्हाला साठी काय अनुकूल आहे आणि तू असीम प्रेमापर्यंत पोहोचेपर्यंत माणवत्व प्रेम करू.

मला माणव नेहमीच्या स्थितीत शोधून, आशीर्वादित येशू थोडक्यात आला आणि मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

माझी मत्स्य आणि मी माणव प्राणेंसाठी घेतलेली खबरदाशी इतकी महान आहे की,

- त्यांना उध्वस्त होऊ देऊ नये म्हणून,

चिखल त्यांना अपवित्र होईल. पासून बरेच. साठी मी त्यांच्या आज्ञेला आणि त्यांच्या शब्दांला काळाने वेढून घेईल. बांधील आहे.

मी काळाने सोबत, म्हणजे

- कटुता, वंचितता आणि विविध आंतरिक अवस्था,

सर्वतः मोठे उपकार. तू मी माणव प्रिय आज्ञेना प्राधान्य देतो, जेणेकरून हे काटे

- ते माणव साठी ठेवा आणि

- तुम्हाला चेतावणी द्या की ते चिखलाने घाण करितात

स्व-प्रेम आणि सांख्ये. "

त्यानंत तो गायब झाला.

माणव नेहमीच्या अवस्थेत असल्याने मला असे वाटले की मी माणव हातात एक बाळ आहे.

त्याचे नंत तीन मुलांमध्ये रूपांत झाले. ज्यात मला मग्न वाटले. सकाळी माझा

कबूल करणाऱ्या आला तेव्हा त्याने मला विचारले की येशू आला आहे का?

मी त्याला काहीही न जोडता जे लिहिले ते सांगितले.

माणव कबूलकर्त्याने मला सांगितले:

"त्यांनी तुला काही सांगितले नाही का? तू काही ऐकले नाहीस?"

मी म्हणालो, "मी सांगू शकत नाही."

तो पुढे म्हणाला : "पवित्र ट्रिनिटी येथे होती आणि तुम्ही काहीही बोलू शकत नाही? तुम्ही मूर्ख झाला आहात का? आम्ही पाहू शकतो की ही स्वप्ने आहेत." मी पुन्हा सुरू केले :

"हो, बऱ्हेबऱ्हे आहे, ही स्वप्ने आहेत."

त्याने आणखी काही जोडले.

तो बोलत असताना, मला येशूच्या बाहूंच्या जोडामध्ये जोडामध्ये घेतलेल्यासाखे वाटले, इतके मजबूत की मी जवळजवळ त्याचे भान गमावले.

येशूने मला सांगितले:

"माऱ्हे । मुलीला कोण त्रास देऊ इच्छितो?"

मी उत्तर दिले : "बाबा बऱ्हेबऱ्हे आहेत काऱ्हेण मी काहीही बोलू शकत नाही.

माऱ्हे । कडे आलेला येशू ख्रिस्त होता असे कोणतेही चिन्ह नाही.

येशू मला सांगत राहिला :

"मी तुऱ्हे । बऱ्हेबऱ्हे असे वागतो जसे समुद्र एखाद्या व्यक्तीबऱ्हेबऱ्हे कऱ्हेतो जो येऊन त्याच्या खोलात डुबकी मऱ्हेतो:

मी तुम्हाला माऱ्हे । अस्तित्वात पूर्णपणे विसर्जित कऱ्हेतो जेणेकरून तुमची सर्व इंद्रिये त्यात ओतली जातील.

याप्रमाणे

- जर तुम्हाला माझी विशालता, माझी खोली आणि माझी उंची याबद्दल बोलायचे असेल तर तुम्ही एवढेच म्हणू शकता की ते इतके मोठे आहेत की तुमच्या दृष्टीला अडथळा निर्माण होतो.

- जर तुम्हाला माऱ्हे । आनंदाबद्दल आणि माऱ्हे । गुणांबद्दल बोलायचे असेल तर , तुम्ही एवढेच म्हणू शकता की असे बऱ्हेच आहेत की तुम्ही त्यांची मोजणी कऱ्हे । साठी तोंड उघडताच तुम्ही त्यांच्यात बुडता. आणि बाकीच्यांसाठी.

दुसऱ्हीकडे, काय होते?

तुम्ही म्हणता की मी तुम्हाला कोणतीच खूण दिली नाही की तो मीच आहे? हे खऱ्हे नाही!

- तुला बावीस वर्षे अंधरुणावऱ्हे कोणी न ठेवता आणि पूर्ण शांत आणि संयमाने ठेवले? ते त्यांचे पु? आहे की माझे?

-आणि तुमच्या सुरुवातीच्या काळात त्यांनी तुम्हाला ँ । पऱ्हेक्षांना सामोऱ्हे जावे लागले त्याबद्दल काय?

सतऱ्हे-अठऱ्हे दिवस जेवल्यावाचून त्यांनी तुला शांत बसवलं तेंव्हा सद्यःस्थितीत त्यांनी तुला ठेवलं होतं की मी?

त्यानंतऱ्हे, माऱ्हे । कबूलकर्त्याने मला बोलावले होते, मी माऱ्हे । शऱ्हेऱ्हेत पऱ्हेतलो. मग त्याने होली मास साजऱ्हे केला आणि मला सहवास मिळाला.

मग येशू पऱ्हेत आला.

मी तक्राऱ्हे केली की तो पूर्वीसाऱ्हेखा येणाऱ्हे नाही, त्याचे माऱ्हे । वऱ्हे असलेले प्रचंड प्रेम थंडपणे बदलले आहे.

मी त्याला सांगितलं:

"प्रत्येक वेळी मी तक्राऱ्हे कऱ्हेतो तेव्हा तुला सबबी सापडतात

तऱ्हे तुम्ही म्हणता की तुम्हाला शिक्षा कऱ्हेयची आहे आणि म्हणूनच तुम्ही येत नाही. पण माझा त्यावऱ्हे विश्वास बसत नाही.

मा७ I आऽ Iत काय नुकसान आहे कोणास ठाऊक, म्हणूनच तू येत नाहीस.
किमान मला त॒न्नी सांगा, म्हणजे मा७ I आयुष्याच्या किंमतीसह काहीही किंमत,
मी काढतो.

तु७ Iशिवाय मी असू शकत नाही.

तुम्हाला काय हवे आहे याचा विचा॒र क॒र, मी असे करू शकत नाही:

मी तु७ Iब॒घोब॒र पृथ्वीव॒र असो किंवा स्वर्गात तु७ Iब॒घोब॒र असो!"

मला कापून, येशू मला म्हणाला:

" शांत व्हा, शांत व्हा, मी तु७ Iपासून दूर नाही.

मी सदैव तु७ Iसोबत आहे. तू मला नेहमी पाहत नाहीस, पण मी नेहमी तु७ Iसोबत असतो.

मी काय सांगू, मी विश्रांतीसाठी तु७ I हृदयात खोलव॒र आहे. आणि जेव्हा तुम्ही माझा शोध घेत असता आणि धी॒नने तुमचे एकांत जगता,
मला सांत्वन दे? Iसाठी आणि मला शांततेत अधिक विश्रांती दे? Iसाठी तू मला फुलांनी घे॒रले आहेस."

त्याने हे म्हटल्याव॒र असे वाटले की त्याच्या आजूबाजूला इतकी वेगवेगळी फुले होती की त्यांनी त्याला जवळजवळ लपवून ठेवले होते.

तो जोडला:

"तुला असं वाटत नाही की मी तुला मा७ Iपासून हि॒नवून घेतो हे जगाला शिक्षा क॒र? Iसाठी आहे. त॒न्नीही ख॒नच तसं आहे.

जेव्हा तुम्ही त्याची किमान अपेक्षा क॒रता तेव्हा तुम्हाला घडणाऱ्या गोष्टींबद्दल ऐकू येईल."

असे म्हणताच त्याने ते मला दाखवले

- जगभ॒नतील युद्धे,

- चर्च विरुद्ध क्रांती e

चर्चला आग लागली: हे जवळजवळ जवळ आले होते.

मा७ I नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून मी मा७ I भूतकाळातील निवडीचा विचा॒र क॒रत होतो. चांगला येशूने स्वतःला थोडक्यात दाखवले आणि मला सांगितले :

"माझी मुलगी,

भूतकाळात राहू नका कारण भूतकाळ मा७ Iमध्ये आहे आणि तुम्ही त्याव॒र न॒हू शकता

- स्वतःचे लक्ष विचलित क॒रणे e

- तुमचा वेग कमी क॒र? Iसाठी तुम्हाला अजून जे थोडेसे प्रवास क॒नयचे आहे ते उध्वस्त क॒र? Iसाठी नेईल.

दुस॒नीकडे, आपले लक्ष केवळ वर्तमानाव॒र केंद्रित करून,

- तुमच्यात अधिक धैर्य असेल,

- तुम्ही स्वतःला माळीशी अधिक जवळून ठेवाल,
- तुम्ही तुमच्या मार्गावर पुढे जाल
- फसवणूक होई! चा धोका व्हावणारा नाही."

पवित्र सहभागिता प्राप्त केल्यानंतर, मी माळी आणि अध्याय येशूला म्हणालो:

"आता मी तुम्हाला जवळचा संबंध ठेवला आहे, माझी तुम्हाला ओळख झाली आहे. आणि आम्ही एक आहोत म्हणून,
- मी माझे अस्तित्व तुम्हाला सोडून तुम्ही घेतो.
- मी माझे मन सोडतो आणि टीएन घेतो,
- मी तुला माझे डोळे, माझे तोंड, माझे हृदय, माझे हात, माझी पावले आणि बाकीचे सोडून देतो.

अब्रे! आतापासून मला किती आनंद होईल! मी तुम्हाला आणि आम्हीने विचारले की, मी तुम्हाला डोळ्यांनी पाहीन, मी तुम्हाला तोंडाने बोलें, मी तुम्हाला हृदयाने प्रेम करीन, मी तुम्हाला हातांनी वागेन. मी तुम्हाला पायाने चालेन.

आणि जेव्हा अडथळा असेल तेव्हा मी म्हणेन:
"मी येशूमध्ये माझे अस्तित्व सोडले आणि त्याला घेतले, म्हणून त्याच्याकडे जा, तो माळी आणि तुम्हाला उत्तर देईल!"

अब्रे! मला किती आनंद वाटतो!
आह! मलाही तुम्हाला आनंद घ्यायचा आहे, नाही का येशू?
पण, किंवा माझे जीवन आणि माझे चांगले, तुम्हाला सुंदरतेसाठी ते संपूर्ण आकाश आनंदी करतोस, तेव्हा मी, तुम्हाला आनंद घेतो, मी कोणालाही आनंदित करू नही.

येशूने मला सांगितले: "माळी आणि मुली, तू देखील, माझे अस्तित्व आणि माझा आनंद घेऊन, इतरांना आनंदित करू शकते.
आनंद पसंख? की ताकद माळी आणि अस्तित्वात का आहे?

कावण सर्व काही माळीमध्ये सुसंवाद आहे:
एक सदगुण दुसऱ्याशी सुसंगत होतो, न्याय द्याने,
सौंदर्यासह पवित्रता, शक्तीसह शहाणपण,
खोली आणि उंचीसह विशालता आणि असेच.

माळीमध्ये सर्व काही सुसंवाद आहे, काहीही विसंगत नाही . हे सुसंवाद मला आनंदित करतो आणि जे माळी जवळ येतात त्यांना आनंदाने भरतो.

तसेच, माळी आणि अस्तित्वाची स्थापना करून,
सर्व सदगुण तुमच्यात एकरूप होतात याची खात्री करा.
हे सामंजस्य तुमच्याशी संपर्क साधणाऱ्यांना आनंदाचा संदेश देईल.

का, जेव्हा तो तुमच्यात दिसतो

दयाळपणा, दयाळपणा, संयम,
प्रत्येक गोष्टीत धर्मादाय आणि समानता, तो तुमच्या जवळ आल्याने आनंदी होईल .

जेव्हा मी येशूकडे माळ I खाजगीपणाबद्दल तक्रार केली तेव्हा त्याने स्वतःला थोडक्यात दाखवले आणि मला सांगितले :

"माळ I मुली, क्रॉस आऱ्हा ला माळ I जवळ आणतो.

तुम्हाला ँ I वंचितांचा सामना कऱ्हावा लागतो ते तुम्हाला स्वतःहून वऱ्हा चढवतात.
काऱ्हाण, तुम्हाला स्वतःमध्ये प्रिय असलेली व्यक्ती न सापडल्याने तुम्हाला यापुढे
जीवनाची गोडी उऱ्हात नाही. तुमच्या सभोवतालचे सर्वजण कंटाळलेले आहेत आणि
त्यावऱ्हा झुक? I साठी काहीही सापडत नाही .

ं I च्यावऱ्हा तुम्ही विसंबून ऱ्हाह? I ची सवय केली आहे ती तुमच्यासाठी अनुपस्थित
दिसते.
आणि, पऱ्हाणामी, तुमचा आऱ्हा सर्व गोष्टींपासून स्वतःला शुद्ध होईपर्यंत तो पूर्णपणे
भस्म होईपर्यंत फिऱ्हातो.

त्यानंतऱ्हा तुमचा येशू तुम्हाला अंतिम चुंबन देईल आणि तुम्ही स्वतःला स्वर्गात सापडाल.
तू आनंदी आहेस ना?"

माळ I नेहमीच्या अवस्थेत असताना, मला येशू माळ I आतल्या एका अवयवावऱ्हा
सोनाटा खेळताना दिसत होता. त्याला खेळ? I त खूप मजा वाटली.

मी म्हणालो, "अऱ्हा किती मजेदार दिसतेस!"

तो म्हणाला, "नक्की.

तुला हे माहित असले पाहिजे की तू माळ I शी एकरूप होऊन वागला आहेस, म्हणजे,
- ँ I वऱ्हा तू माळ I प्रेमाने प्रेम केलेस,
- जे तू माळ I स्वतःच्या आऱ्हाधनेने पूजलेस,
- तुम्ही माळ I स्वतःच्या दुरुस्तीने दुरुस्ती केली,
आणि असेच, सर्व काही माळ I साऱ्हाखे तुळ I तही अफाट आहे. तुळ I आणि माळ I तील
मिलनातून हा अवयव तयाऱ्हा झाला.

तसेच, प्रत्येक वेळी तुम्हाला पुन्हा त्रास होईल,

- अंगावऱ्हा एक नवीन नोट जोडा.

आत्ता, मी माझा सोनाटा वाजवायला आलो आहे हे पाह? I साठी की ही नवीन नोट
काय आवाज कऱ्हाते.

अशा प्रकारे, मी एक नवीन आनंद घेतो.

त्यामुळे तुम्ही जितके जास्त सहन कऱ्हाल तितके तुम्ही माळ I अंगात सामंजस्य
वाढवाल आणि मला जास्त आनंद मिळेल.

वंचिततेचे कडू दिवस अनुभवल्यानंतऱ्हा आणि सहवास प्राप्त केल्यानंतऱ्हा, मी माळ I
दयाळू येशूकडे तक्रार केली आणि त्याला सांगितले:

"तुला मला पूर्णपणे सोडून जायचे आहे असे वाटते! पण निदान मला हे ५० सोडायचे आहे का?
मा७ त काय विका३ आहे कुणास ठाऊक तू अशी का निघून गेलीस. मला मदत क३ः
मा७ । मनापासून मी तुम्हाला वचन देतो की मी अधिक चांगले होईल ".

येशूने उत्तर दिले: "मा७ । मुली, काळजी करू नकोस.
जेव्हा मी तुला बाहे३ काढतो तेव्हा शांत ३हा,
जेव्हा मी उलट क३तो, तेव्हा तुम्ही वेळ वाया न घालवता आणखी शांत ३हता .

हे सर्व मा७ । हातांनी घ्या, जसे तु७ । बाबतीत घडते.
मी काही दिवस तुमची अट स्थगित करू शकत नाही का?
तु७ तला विका३ असेल त३ मी तुला सांगितलं असतं.

आऽ ।ला काय गोंधळ घालतो माहित आहे का?
फक्त दया, कितीही लहान.
अ३े! ते विकृत क३त असताना, ते विकृत क३ते, ते कमकुवत क३ते.

तथापि, विविध मूड आणि वंचितपणामुळे त्याला कोणतीही हानी होत नाही.
त्यामुळे मला त्रास होणा३ नाही याची काळजी घ्या, अगदी थोडेसेही. तुमच्या आऽ त
विकृती आहे याची भीती बाळगू नका."

मी पुनरावृत्ती करतो:
"पण प३मेश्व३, मा७ त काहीत३ी चुकत असेल. आधी तू येत-जात होतास
आणि, तुमच्या भेटीद३म्यान, तुम्ही मला क्रॉस, खिळे आणि काटे३ी वाटेक३ी केले.
पण आता मा७ । स्वभावाला या गोष्टींची सवय झाली आहे, ७ । मा७ ।साठी नैसर्गिक
झाल्या आहेत, त्यामुळे मला त्रास न हो? ।पेक्षा त्रास सहन क३णे सोपे आहे .
तुम्ही माघा३ घ्या. यापुढे मा७ ।मध्ये काहीही महत्त्वाचे कसे नाही?"

हळूवा३पणे, येशूने मला सांगितले: "एक मा७ । मुली,
मला तुमच्या आऽ ।ची व्यवस्था क३यची होती जेणेकरून तुम्हाला दुःखाचा आनंद
घेता येईल, जेणेकरून मी तेथे माझे काम करू शकेन.
मला तुझी प३ीक्षा घ्यायची होती, तुला आश्चर्यचकित क३यचे होते, तुला दुःखाने भा३ित
क३यचे होते जेणेकरून तु७ । स्वभावाचा नवीन जीवनात पुनर्जन्म होईल.

मा७ । दुःखात तुमचा सहभाग कायमस्वरूपी, कधी जास्त, कधी कमी झाला म्हणून मी
हे काम पूर्ण केले आहे.
आता हे काम पूर्ण झाल्यामुळे मला आनंद झाला. मी विश्रांती घ्यावी असे तुला वाटत
नाही का?

एका, याचा विचा३ करू नका, तुमच्याव३ खूप प्रेम क३णाऱ्या तुमच्या येशूला करू द्या.
मला माहित आहे
-जेव्हा मा७ । क्रियाकलापांची तुमच्यामध्ये ग३ज असते आणि
-जेव्हा मला मा७ । कामातून विश्रांती घ्यावी लागेल."

मी माळ । नेहमीच्या अवस्थेत असताना, माझा गोड येशू थोडक्यात आला.

तो मला म्हणाला: "माझी मुलगी,
जो कोणी मानवी दृष्टिकोनातून क्रॉसचा विचार करतो त्याला तो सापडतो
- गढूळ आणि म्हणून, जड आणि कडू.
दुसऱ्याकडे, जे क्रॉसला दैवी दृष्टिकोनातून विचार करतात त्यांना ते सापडते.
- प्रकाश, प्रकाश आणि मऊ पूर्ण.

जीवनाकडे मानवी दृष्टिकोनातून पाहताना ,
एक कृपा, शक्ती आणि प्रकाश वंचित आहे.

म्हणून, आपण असे म्हणायला येतो की, "या व्यक्तीने मला का दुखवले?
या दुसऱ्याने मला हे दुःख का दिले, माझी निंदा केली?
आणि आपण रागाने, रागाने, सूडाच्या कल्पनांनी भरलेले आहोत . अशा प्रकाशे क्रॉस
आपल्याला चिखल, गडद, जड आणि कडू वाटतो.

दुसऱ्याकडे, दैवी विचारसरणी कृपा, सामर्थ्य आणि प्रकाशाने परिपूर्ण आहे. म्हणून
एखाद्याला असे म्हणू? त आनंद होत नाही: "प्रभु, तू माळ ।शी असे का केलेस?"
याउलट, आपण स्वतःला नम्र करतो, आपण स्वतःचा राजीनामा देतो .
आणि क्रॉस हलका होतो आणि आज ला प्रकाश आणि गोडपणा आणतो » .

माळ । नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी बागेत येशूच्या वेदनांवर विचार केला.
थोडक्यात मला स्वतःला दाखवून, माझा दयाळू येशू मला म्हणाला:

"माळ । मुली, पुरुषांनी केवळ माळ । मानवतेच्या कॉर्टेक्सवर कार्य केले आहे. तर
शाश्वत प्रेमाने माळ । संपूर्ण अंतर्भागावर कार्य केले आहे.
अशा प्रकाशे, माळ । दुःखाच्या वेळी, ते पुरुष नव्हते,
- पण शाश्वत प्रेम,
- अपाव प्रेम,
- अगणित प्रेम,
- छुपे प्रेम
- माळ । त मो । जखमा उघडल्या आहेत,
- त्याने मला जळत्या नखांनी टोचले,
- जळत्या काठाचा मुकुट आणि
- त्याने मला गंभिर शेतात पाणी दिले.

"आणि, एकाच वेळी इतके शहीद सहन करू शकत नाही,

- माळ । मानवतेने भक्ताचे मोठे प्रवाह वाहू लागले,
- तो फिक्कला आणि म्हणायला आला:

"बाबा, शक्य असेल तर हा प्याला माळ । कडून घ्या.

पण माझी इच्छा पूर्ण झाली नाही तर तुझीच आहे . "माळ । उल्लेख्या उगटतेच्या
काळात असे घडले नाही.

उगटतेच्या वेळी मी जे काही सहन केले, ते सर्व मी वेदनांच्या वेळी एकत्र सहन केले

आणि ते,
- अधिक तीव्रतेने,
अधिक वेदनादायक आणि
सखोल.
काण प्रेम नंत मा त घुसले.
- हाडांच्या मज्जापर्यंत,
- अगदी मा त हृदयाच्या सर्वात जवळच्या तंतूंमध्ये,
जिथे एखादा प्राणी कधीही खाली जाऊ शकत नाही. पण प्रेम प्रत्येक गोष्टीपर्यंत
पोहोचते, त्याला काहीही विरोध करत नाही.

अशा प्रकारे, माझा पहिला जल्लाद प्रेम होता.
म्हणूनच, मा त पशनाच्या काळात,
तु मी माझी जल्लाद म्हणून सेवा केली आहे त्यांच्याकडे मी निंदनीय रूपही दिलेले
नाही. काण मा त मध्ये मा त मध्ये अधिक क्रम आणि सक्रिय फाशी होता: प्रेम.

आणि तु त ठिकाणी बाहेरचे जल्लाद आले नाहीत,
जिथे माझा एक छोटासा भाग वाचला गेला आहे, प्रेमाने ताब्यात घेतले आहे आणि
काहीही सोडले नाही.

आणि सर्व आज मध्ये हेच घडते: मुख्य कार्य प्रेमाने केले जाते .
आणि जेव्हा प्रेमाने कृती केली आणि आज भूला,
बाहेरून जे दिसते ते फक्त ओळखले आहे
- आत काय केले होते त्यापेक्षा.'

सहभागिता मिळाल्यानंतर, मी चांगल्या येशूकडे तक्रार केली
- मा त खाजगीपणाचे ई
- वस्तुस्थिती अशी आहे की, जेव्हा ते येते तेव्हा ते जवळजवळ नेहमीच विजेसाखे
किंवा संपूर्ण शांततेत असते.

येशूने मला सांगितले:
"माझी मुलगी, जवळजवळ सर्व आज मध्ये
- तु मध्ये मी स्वतःला विलक्षण मार्गाने प्रकट केले,
मी त्यांच्या आयुष्याच्या अखेरीस त्यागाचा हा कालावधी मंजूर केला.
हे केवळ त्यांच्या मालकीच्या काही काणांमुळेच नाही तर मा त सर्व हस्तक्षेपांमध्ये
माझा सन्मान आणि गौरव झाला आहे.

बरेच म्हणतात:
"या आज ना इतक्या उच्च पातळीच्या पवित्रतेसाठी नियत होते आणि त्यांनी त्याच्यावर
खूप प्रेम केले!
इतके उपकार, कृपा आणि कृपा मिळाल्यानंतर ते या पातळीपर्यंत पोहोचले नसते तर
ते खूप खूप कृतघ्न झाले असते.
जवळ आम्हाला या गोष्टी मिळाल्या असत्या तर आम्ही देखील या स्तरावर पोहोचलो
असतो आणि त्याहूनही अधिक."

तसेच, मा७ I आचॄणाचे समर्थन कॄ? I साठी, मी त्यांना त्याग आणि वंचिततेचा अनुभव देतो,

जे त्यांच्यासाठी खॄ शुद्धीकॄण आहे.

मी देखील खात्यात घेतले पाहिजे

- त्यांची निष्ठा,

- त्यांच्या गुणांची वीॄता e

- श्रीमंती जगणाऱ्यांपेक्षा ७ ांना कधीच संपत्ती माहीत नसते त्यांच्यासाठी गॄिबी सोपे असते.

मी हे देखील लक्षात घेतले पाहिजे की अलौकिक संपत्ती ही भौतिक संपत्तीसाॄखी नसते जी शॄीॄची सेवा कॄते आणि ती केवळ बाह्य असते.

अलौकिक संपत्ती बिंदूपर्यंत घुसली

- अस्थिमज्जा मध्ये,

- अस्तित्वाच्या सर्वात आतल्या तंतूंमध्ये,

- बुद्धिमत्तेच्या उदात्त भागात.

त्यापासून *वंचित राहणे हे हौताॄ* I पेक्षा अधिक आहे असे समजा.

या आॄ ांना मा७ I वॄ इतकी दया आली आहे की माझे हृदय त्यांच्यासाठी कोमलतेने तुटते.

प्रतिकाॄ करू न शकल्याने मी त्यांना त्यांच्या हौताॄ I पर्यंत जा? I चे बळ देतो.

सर्व देवदूत आणि संत त्यांच्यावॄ लक्ष ठेवतात आणि त्यांच्यावॄ लक्ष ठेवतात जेणेकरून ते बळी पडू नयेत, त्यांना किती कॄॄ हौताॄ I भोगावे लागते हे जाणून घेतात. मा७ I मुली, धीॄ धॄ, तू बॄबॄ आहेस, पण **हे जाणून घ्या की सर्व काही शब्दातील प्रेम आहे ."**

असे म्हणताच तो निघून गेल्यासाॄखे वाटले.

मला जाणवले की माझा खोल स्वभाव खाऊन जातो आणि पातळ हवेत नाहीसा होतो.

त्याच्याजवळ असलेली शक्ती, प्रकाश आणि ॄानाची ही बीजे शून्यात बदलत होती.

मला असे वाटले की मी मॄत आहे, तॄही मी जिवंत आहे.

येशू पॄत आला आणि मला त्याच्या मिठीत घेऊन, तो मा७ I शून्यतेचे समर्थन कॄत होता.

त्याने मला सांगितले:

"बघ, मा७ I मुली, काय तॄ

- तुमच्या सामर्थ्याचा छोटासा जंतू,

- तु७ I प्रकाशाचा मंद दिवा,

- तुम्हाला मा७ I बदलचे थोडेसे ॄान आणि

- तुमचे इतॄ सर्व छोटे गुण गायब होतात,

मग माझे सामर्थ्य, माझा प्रकाश, माझे शहाणपण, माझे सौंदर्य आणि माझे इतॄ सर्व

गुण ग्रहण कॄतात आणि तुझी शून्यता भरून काढतात.

तू आनंदी आहेस ना?"

मी त्याला म्हणालो :

"ऐक, येशू, जॄ तू असेच चालू ठेवले तॄ तू मला पृथ्वीवॄ सोड? ाची इच्छा गमावशील".
मी त्याला अनेकदा सांगितले आहे.

आणि येशू, ँ ाला माझे शब्द ऐकायचे नव्हते, त्याने उत्तर दिले :

"ऐक, माॄ ा मुली, मी तुॄ ासाठी माझी चव कधीच गमावणाॄ नाही
जॄ मी तुला पृथ्वीवॄ ठेवले तॄ मला पृथ्वीवॄ माझी चव मिळेल. जॄ मी तुला स्वर्गात
नेले तॄ मला स्वर्गात चव लागेल .

मग चव कोण गमावेल माहीत आहे का? तुमचा कबुलीजबाब ».

आज सकाळी, जिॄह्याच्या वेळी, मी येशूकडे तक्राॄ केली की मी यापुढे माझी
स्थिती ँ ाच्याशी मला हे कॄयचे आहे त्याला प्रकट करू शकत नाही. होय, अनेकदा,
जेॄह्या मला येशूने भॄलेले वाटते,
मला सर्वत्र स्पर्श कॄ? ाची संवेदना आहे; अगदी स्वतःला स्पर्श करून, मी येशूला
स्पर्श कॄतो.

पण त्याबद्दल कसं बोलावं तेच कळत नाही. माझी इच्छा आहे की मी कठोॄ शांततेत
येशूमध्ये स्वतःला गमावू शकेन.

आणि जेॄह्या मला याबद्दल बोल? ास सांगितले जाते, अॄ मला किती प्रयत्न कॄवे
लागतील! मला अशा मुलासाॄखे वाटते जे खूप झोपलेले आहे आणि जबॄदस्तीने उठू
इच्छित आहे:
तो गोंधळ कॄतो. .

म्हणून मी येशूला म्हणालो:

"तू मला सर्व गोष्टींपासून, तुॄ ा दुःखापासून, तुॄ ा उपकाॄंपासून, तुॄ ा कर्णमधुॄ,
सौम्य आणि मधुॄ आवाजातून मुक्त केलेस. मी जे झालो आहे त्यात मी आता स्वतःला
ओळखत नाही.

जॄ तुम्ही मला काही समजावले तॄ ते माॄ ा अस्तित्वात इतके खोल आहे की ते
पृष्ठभागावॄ येऊ शकत नाही. मला सांग, माॄ ा जीव, मी काय करू?"

त्याने उत्तर दिले :

"माॄ ा मुली, जॄ तू माॄ ा ताब्यात आहेस, तॄ तुॄ ाकडे सर्व काही आहे आणि हे
तुॄ ासाठी पुॄसे आहे.

जॄ तुला माॄ ात भॄलेले वाटत असेल तॄ मी तुला माॄ ा देवत्वाच्या घॄत ठेवतो हे
लक्षण आहे.

जॄ एखाद्या श्रीमंत माणसाने एखाद्या गॄब व्यक्तीचे आपल्या घॄत स्वागत केले तॄ तो
त्याला आवश्यक ते सर्व देतो, जॄ तो त्याच्याशी सतत बोलत नसला किंवा त्याची
काळजी घेत नसला तॄही.

अन्यथा, ती तिच्यासाठी लाजिॄवाणी असेल.

आणि मी या श्रीमंत व्यक्तीपेक्षा जास्त नाही का?

म्हणून शांत व्हा आणि आपल्या कबुलीजबाबाला आपण काय करू शकता ते प्रकट

क॒हूँ । चा प्रयत्न क॒हूँ.

बाकी सर्व काही मा॒व । काळजीव॒न सोपवा."

माझी वंचित स्थिती कायम आहे आणि आणखी वाईट होत आहे. द्वेष! काय घस॒ण! मी कधीच विचा॒न केला नाही की मी असा शेवट होईल!
मला आशा आहे की तुमच्या प॒नम पवित्र इच्छेचे वर्तुळ कधीही सोडू नका. ती मा॒व । साठी सर्वस्व आहे.
मला मा॒व । दयनीय अवस्थेबद्दल ॒डावेसे वाटते आणि मी कधी कधी असेच क॒हतो.

पण येशू नंत॒न अशा गोष्टी बोलून मला फटकारतो :

"मग तुला अजून लहान मुलगी व्हायचे आहे का?

हे स्पष्ट आहे की मी एका लहान मुलीशी वागत आहे. मी तु॒व । व॒न विश्वास ठेवू शकत नाही. मा॒व । साठी त्यागाची वी॒नता तु॒व । त सापडेल अशी मला आशा होती.

पण त्याऐवजी मला एका लहान मुलीचे अश्रू सापडले ७ । ला स्वतःचा त्याग करू इच्छित नाही. "

म्हणून जेव्हा मी ॒डतो तेव्हा तो कठीण असतो आणि तो दिवस अजिबात न ये? । च्या टप्प्याव॒न पोहोचतो. म्हणून, मी बांधील आहे

- स्वतःला धैर्याने सज्ज क॒हूँ e

- त्याला सांगून माझे अश्रू ॒धोख? । साठी :

"तुम्ही म्हणता की प्रेमासाठी तुम्ही मला तुमच्या उपस्थितीपासून वंचित ठेवता.

आणि, मा॒व । साठी, तुमच्या फायद्यासाठी मी ही एकांत स्वीक॒हतो.

तु॒व । प्रेमासाठी मी रडणार नाही."

आणि ज॒न मी ते करू शकलो त॒न तो थोडा अधिक क्षमाशील आहे. अन्यथा ते मला कठो॒न शिक्षा देते,

जे मला जिवंत असताना सतत म॒नण जगायला लावते.

त्यामुळे एक दिवस असा घालवल्यानंत॒न मला अश्रू आव॒नता आले नाहीत.

येशून मला मा॒व । लायकीप्रमाणे पैसे दिले.

पण ॒नत्री उशि॒न मा॒व । व॒न दया आली, मा॒व । मनात प्रकाशाची एक छोटीशी खिडकी उघडल्यासा॒नखे प्रकट झाले.

त्याने मला सांगितले :

"तुम्ही हे समजून घेऊ इच्छित नाही की तुम्ही हे जग सोड? । पूर्वी, तुम्हाला प्रत्येक गोष्टीसाठी म॒नवे लागेल:

- दुःख, इच्छा, उपका॒न

तु॒व । तील प्रत्येक गोष्ट मा॒व । इच्छेमध्ये आणि मा॒व । प्रेमात मरली पाहिजे.

स्वर्गात, जे अनंतकाळ प्रवेश क॒हत ते फक्त माझी इच्छा आणि माझे प्रेम आहे.

इत॒न सर्व गुण अयशस्वी होतात: संयम, आ॒न । धा॒नकता, दुःख, इच्छा.

फक्त माझी इच्छा आणि माझे प्रेम कधीच संपत नाही.
म्हणून तुम्ही माऱ् I इच्छेनुसाऱ् आणि प्रेमात अगोदऱ्च मऱ्वे.

माऱ् I सर्व संतांसाठी हे असेच असले पाहिजे.
आणि मला स्वतःला अपवाद व्हायचे नव्हते
पित्याने सोडलेले ,
त्याच्या इच्छेमध्ये आणि त्याच्या प्रेमात पूर्णपणे मऱ्णे.

अऱ्हे! मला अजून किती त्रास झाला असता!
अऱ्हे! मी आऱ् I साठी आणखी काही केले असते अशी माझी इच्छा आहे! पण हे सर्व
वडिलांच्या इच्छा आणि प्रेमात मऱ्ण पावले. माऱ् I वऱ्च मनापासून प्रेम कऱ्णान्हे आऱ्हे
असेच वागले.
आणि तुला ते समजून घ्यायचे नाही!"

आज सकाळी माझा प्रिय येशू थोडक्यात आला आणि *मला म्हणाला* :

"माऱ् I मुली, योग्य हेतू आऱ् I साठी प्रकाश आहे.
तो तिला प्रकाशाने झाकतो आणि तिला दैवीपणे कसे वागायचे ते सांगतो.

आऱ्हे! एका अंधाऱ्या खोलीसाऱ्खा आहे.
आणि सूर्यासाऱ्खा सऱ्ळ हेतू जो त्यात प्रवेश कऱ्तो आणि प्रकाशित कऱ्तो,
सूर्य भिंतींना प्रकाशात बदलत नाही या फऱ्काने, अचूकतेने कार्य कऱ्ताना ते सर्वकाही
प्रकाशात बदलते ».

मी माऱ् I नेहमीच्या स्थितीत होतो आणि चांगला येशू थोडक्यात आला.

तो मला म्हणाला: "माझी मुलगी,
माझी इच्छा प्रेमाला पऱ्णिपूर्ण कऱ्ते, त्यात सुधाऱ्ण कऱ्ते, बांधते आणि पवित्र कऱ्ते.
प्रेमाला कधी कधी पळून जाऊन सगळं खाऊन टाकायचं असतं.

पण माझी इच्छा त्याला सांगून वश कऱ्ते? I चा प्रयत्न कऱ्ते:
" शांत व्हा, अशी घाई करू नका काऱ्ण तुम्ही स्वतःला दुखवू शकता. सर्वकाही
खाऊन टाकू इच्छित असल्यास, तुम्ही स्वतःला फसवू शकता."

प्रेम हे माऱ् I इच्छेनुसार शुद्ध आहे.

दोघे हातात हात घालून चालतात आणि शांततेसाठी एकमेकांना सतत चुंबन देतात.

कधीकधी, त्याच्या मनःस्थितीमुळे किंवा तो पळून गेल्यानंतऱ्च, त्याला आवडेल तसे यश
मिळाले नाही,

प्रेमाला माऱ् I वऱ्च टीका कऱ्णायची आहे किंवा आळशीपणे बसायचे आहे.

मग माझी इच्छा त्याला असे म्हण? I स प्रेऱ्णित कऱ्ते:

"पुढे जा, खऱ्च प्रेमी आळशी नसतात, ते जागेवऱ्च कऱ्त नाहीत." प्रेम तेव्हाच सुऱ्क्षित
असते जेव्हा ते माऱ् I इच्छेमध्ये असते.

प्रेम डावीकडे आणि उजवीकडे खेचले जाते आणि अतिऱ्हेकांकडे नेले जाते.

माझी इच्छा त्याला नियंत्रित करते, त्याला धीऩ देते आणि घन आणि दैवी अन्नाने त्याचे पोषण करते.

प्रेमात अनेक अपूर्णता असू शकतात, अगदी पवित्र निवडीच्या चेहऱ्यावऩही.
माऩ I इच्छेनुसाऩ असे कधीही होत नाही, सर्वकाही पऩ्निपूर्ण आहे.

- त्याला त्याची पापे आणि दुःखे आठवतात हे आश्चर्यकाऩक नाही.

लक्षात ठेवा की,

- माऩ I इच्छेनुसाऩ

- हे पाप आणि आऩ I चे विचाऩ आत येऊ शकत नाहीत.

माऩ I मुली, माऩ I भेटी, चुंबने आणि माऩ I प्रेमळपणाची कृपा असलेल्या प्रेमात पडलेल्या आऩ I मध्ये हे सर्व काही घडते.

जेव्हा मी त्यांना माऩ I उपस्थितीपासून वंचित ठेवतो तेव्हा हे आऩ I प्रेमाचे शिकाऩ होतात. प्रेम त्यांना घेते आणि त्यांना धीऩगंभीऩ, निस्तेज, मोहक, वेडे, चिंताग्रस्त, अधीऩ बनवते.

त्यांना पोषण देणाऩी, त्यांना शांत कऩणाऩी आणि बळ देणाऩी माझी इच्छा नसती तऩ प्रेम त्यांना मारून टाकेल.

जऩी प्रेम हे माऩ I इच्छेचे पहिले जन्मलेले आहे, तऩीही ते माऩ I इच्छेने दुरुस्त कऩणे आवश्यक आहे.

आणि मी त्याच्यावऩ तितकेच प्रेम कऩतो जितके मी स्वतःवऩ प्रेम कऩतो."

मी आणि माझा कबुलीजबाब यांच्यातील चर्चेदऩम्यान,

मला सांगितले की जतन कऩणे कठीण आहे काऩण येशू ख्रिस्त म्हणाला:

"दऩवाजा अरुंद आहे आणि त्यातून जा? I साठी तुम्हाला प्रयत्न कऩवे लागतील."

संवादानंतऩ येशूने मला सांगितले :

"माऩ I पैकी गऩीबे, मला क्षुद्र समजले जाते.

तुमच्या कबुलीजबाबला सांगा की ते मला क्षुद्र मानतात ते त्यांच्याच क्षुद्रतेमुळे.

ते मला महान व्यक्ती म्हणून पाहत नाहीत, मर्यादा नसलेले ,

- त्याच्या सर्व पऩ्निपूर्णतेमध्ये शक्तिशाली आणि असीम,

मोठे लोक रुंद दरवाऩ I पेक्षा अरुंद दरवाजातून चांगले जाऊ शकतात .

तो बोलत असताना मला एक अतिशय अरुंद गेटकडे जाणाऩी, पण स्पर्धक लोकांची गर्दी असलेला ऩस्ता दिसत होता.

कोण अधिक पुढे जाऊ शकते हे पाह? I साठी आणि दऩवाजातून चालत जाऊ शकते.

तो जोडला :

"तू पाहतोस, माऩ I मुली, कोण प्रथम येईल हे शोध? I साठी किती मोठी गर्दी उसळते आहे. एखाद्या स्पर्धेत, अनेक उपक्रम असतात.

ऩस्ता रुंद असता, तऩ तो आहे हे जाणून लोक गर्दी कऩणाऩ नाहीत

त्यांना पाहिजे तेव्हा फिऩ? I साठी भऩपूऩ जागा. तथापि, ते त्यांचा वेळ चांगला घेत असताना,

मृत्यू येऊ शकतो आणि ते अरुंद मार्गावर जात नाहीत.
मग ते नवकाच्या विस्तृत दवाजाच्या उंबरठ्यावर सापडतील.

अरे! हा संकुचितपणा किती उपयुक्त आहे !

ही घटना तुमच्यामध्ये देखील आढळते:

जवळ एखादी पार्टी किंवा सेवा दिली जात असेल आणि आम्हाला माहित असेल की ती जागा लहान आहे, तर बरेच लोक तेथे जाय. साठी गर्दी केली जाते आणि पार्टी किंवा सेवेचा आनंद घेणाऱ्या अधिक लोक असतील.

परंतु जवळ आपल्याला माहित असेल की तेथे अनेक ठिकाणे आहेत, आम्ही घाई केल्यावर नाही आणि कमी प्रेक्षक असतील कारण, प्रत्येकासाठी जागा आहे हे जाणून प्रत्येकजण आपला वेळ घेईल. काही शोच्या मध्यभागी पोहोचतील, काही शेवटच्या दिशेने, इतर जेव्हा ते सर्व संपले आणि काहीही आनंद घेत नसतील तेव्हा पोहोचतील.

हे ताऱ्याचे प्रकरण आहे: जवळ त्याचा मार्ग रुंद असता तर काही लोक येथे घाई केली जाते.
आणि स्वर्गाची मेजवानी काही लोकांसाठी असेल ».

मी माऱ्याने हेमीच्या स्थितीत होतो आणि माऱ्याने येशूकडे तक्रार केली की मला त्याच्यापासून वंचित ठेवले जात आहे. तो थोडक्यात आला आणि मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,
मी तुम्हाला माझी इच्छा सोडू नका असा सल्ला देतो कारण माऱ्याने विलमध्ये इतकी शक्ती आहे की ती आज साठी नवीन बाप्टिसमा घेई. साऱ्याची आहे आणि त्याहूनही अधिक.

त्याऐवजी

- संस्कारांमध्ये माझी कृपा अंशतः प्राप्त होते,
- माऱ्याने इच्छेनुसार एखाद्याला पूर्णता प्राप्त होते.

बाप्टिसम्याद्वारे,

मूळ पापाचे कार्य काढून टाकले जाते, परंतु आकांक्षा आणि कमकुवतपणा राहतो.

माऱ्याने इच्छेनुसार, त्याची वैयक्तिक इच्छा नष्ट केल्याने, आज त्याच्या आकांक्षा, त्याच्या कमकुवतपणा आणि मानवी सर्व काही नष्ट केल्याने. तो सद्गुण, शक्ती आणि सर्व दैवी गुण जगतो."
हे ऐकून मला वाटले, "तो मला सांगेल.
त्याच्या इच्छेनुसार जगणे हे सहवासापेक्षा मोठे आहे."

तो पुढे म्हणाला :

"नक्की नक्की.

संस्काराक सहभागासाठी ते काही मिनिटे टिकते. माऱ्याने इच्छेमध्ये जीवन असताना

- एक शाश्वत सहवास, त्याहूनही अधिक,
- एक चिंतन जिह्वाळा: तो स्वर्गात अनंतकाळपर्यंत वाढतो.

धार्मिक सहवासात अडथळे येऊ शकतात: उदाहरणार्थ, एखाद्याला आज्ञापणामुळे किंवा इतर काणांमुळे सहभागिता मिळू शकत नाही, किंवा उला ते प्रशासित करण्याचे आहे तो अस्वस्थ होऊ शकतो. माण / दैवी इच्छेतील सहवास कोणत्याही अडथळ्याच्या अधीन नाही. आज्ञा उला ते हवे आहे आणि ते पूर्ण झाले आहे.

पृथ्वी आणि स्वर्गाचे सुख बनवणाऱे हे महान चांगले प्राप्त करू? आपासून आज्ञा उला कोणीही घेऊ शकत नाही:

- भुते नाही,
 - प्राणी नाही,
 - माझे स्वतःचे सर्वशक्तिमान देखील नाही. आज्ञा मुक्त आहे.
- तिच्यावर कोणाचाही अधिकार नाही आणि तिला माण / मृत्यूपत्रात आहे? आपासून घेऊ शकत नाही.

म्हणूनच मी माण / इच्छाशक्तीचा प्रचार करतो. आणि जीवांनी ते स्वीकारवे अशी माझी इच्छा आहे. ही माण / साठी सर्वात महत्त्वाची गोष्ट आहे, उलाची मला सर्वात जास्त काळजी आहे.

इतर सर्व गोष्टींमध्ये मला फारसे अस नाही, अगदी पवित्र गोष्टी देखील. आणि जेव्हा मी आज्ञा उला माण / इच्छेनुसार जगतो, तेव्हा माझा विजय होतो कारण ती स्वर्गात आणि पृथ्वीवरील सर्वात मोठी गोष्ट आहे».

मी आज्ञा धाकपणे लिहितो.

पण त्यासाठी लागणाऱ्या मेहनतीमुळे माझे हृदय तुटते असे मला वाटते. तथापि, दीर्घायुषी आज्ञापालन, दीर्घायुष्य देवाची इच्छा!

- मी लिहितो, पण मी थथथ कापतो आणि मी स्वतःला काय म्हणतो ते मला कळत नाही. आज्ञा धाक मला याबद्दल काहीतही लिहायचे आहे
- मी स्वतःला संवादासाठी कसे तयार करतो ई
 - मी माझे आभा कसे मानू.

मी याबद्दल काहीही बोलू शकत नाही.

कारण, मी काहीही चांगले नाही हे पाहून, माझा गोड येशू सर्व काही स्वतःहून करतो. त्याच.

तो माण / आज्ञा उला तयार करतो आणि मला धन्यवाद दे? साठी सांगतो आणि मी आहे. येशूचे मार्ग नेहमीच अफाट असतात, आणि मी, त्याच्याबरोबर, मला काहीतही कसे करवे हे माहित आहे असे मला खूप वाटते.

नंतर, जेव्हा येशू माघार घेतो, तेव्हा मी अजूनही मूर्ख, आज्ञांनी मुलगी, वॉइट लहान आहे.

आणि या कारणास्तव येशू माण / वर प्रेम करतो.

काण मी अनी आहे, मी काहीही नाही आणि मी काहीही करू शकत नाही.

मला ते कोणत्याही किंमतीत प्राप्त करायचे आहे हे जाणून,
आणि माझ मध्ये येऊन अपमानित होऊ नका,
- पणुतु सर्वात मोठे सन्मान प्राप्त करू! ऐवजी, तो स्वतः माझा गरीब आजाला तयाकडून.

तो मला त्याच्या गोष्टी, त्याचे गुण, त्याचे कपडे, त्याची कामे, त्याच्या इच्छा देतो,
थोडक्यात, स्वतः सर्व
आवश्यक असल्यास, तो मला संतांनी काय केले ते देखील देतो, काण सर्व काही
त्याचे आहे. आवश्यक असल्यास, तो मला त्याच्या परम पवित्र आईने काय केले ते
देखील देतो.

आणि मी सर्वाना सांगतो:

"येशू माझ मध्ये येऊन सन्मान करू
आई, माझी राणी, सर्व संत आणि सर्व देवदूत,
मी इतका गरीब आहे की तुला एकडे जे काही आहे ते माझा हृदयात ठेवा,
"माझा साठी नाही तू येशूसाठी".
आणि मला असे वाटते की सर्व स्वर्ग मला तयाकडून साठी सहकार्य करत आहे.

आणि येशू माझात उतरल्यानंतर, मला असे वाटते की सर्व काही समाधानी आहे,
- स्वतःच्या गोष्टीद्वारे स्वतःला सन्मानित केलेले पाहणे.

कधीकधी तो मला सांगतो :

"ब्राव्हो, ब्राव्हो, माझी मुलगी, मी किती आनंदी आहे, मला ते येथे कसे आवडते! मी
जिथे पाहतो तिथे मला माझा साठी योग्य गोष्टी दिसतात.
जे माझे आहे ते सर्व तुझे आहे.
किती सुंदर गोष्टी तू मला तुला शोधल्या.

मी खूप गरीब आहे, मी काहीही केले नाही आणि माझे काहीही नाही हे जाणून मला
येशूच्या समाधानात आनंद होतो.
आणि मी म्हणतो:

"मला आनंद आहे की येशू असे विचार करतो! तो आला हे माझा साठी पुढेसे आहे.
मी माझा स्वतःचा व्यवसाय वापरला याची मला पर्वा नाही: गरीबांना श्रीमंतांना
स्वीकारावे लागेल."

हे खरे आहे की जिझसच्या सहवासात कसे वागावे याची झलक माझ मध्ये आहे, पणुतु
ही झलक कशी गोळा करावी आणि त्यांची पुढेशी तयाची आणि आभाप्रदर्शन कसे
करावे हे मला माहित नाही: माझा एकडे क्षमता कमी आहे. असे मला वाटते
- की मी स्वतःला येशूमध्ये तयाकडून आणि
- की मी स्वतःच्या मदतीने त्याचे आभा मानतो.

माझा नेहमीच्या अवस्थेत असल्याने मी खोखळच निरुपयोगी आहे असे वाटले. मला
काहीच बोलता येत नाही असे वाटले,

- पापाबद्दल नाही,
- किंवा थंडपणावद्दल,
- किंवा उत्साहात नाही.

मी सर्व काही त्याच प्रकारे पाहिले.

मला सर्व गोष्टींबद्दल उदासीन वाटले, देवाच्या पवित्र इच्छेशिवाय काहीही हाताळले नाही आणि हे सर्व चिंता न कळता, अगदी पद्धिपूर्ण शांततेत.

मी स्वतःशी विचार केला: "मी किती दयनीय स्थितीत आहे! निदान मी माणूस ! पापांचा विचार केला तर

मी त्यात खूप आहे असंही वाटतं.

हे देवा, मी कोणत्या दुःखात बुडालो आहे!

मी या विचारांचे मनोभंजन करत असताना, माझा प्रिय येशू आला आणि त्याने मला सांगितले :

"माझी मुलगी,

जे येथे पृथ्वीवर राहतात आणि प्रत्येकजण श्वास घेत असलेली हवा श्वास घेतात त्यांना विविध हवामानातील फक्त जाणवते? असं भाग पाडले जाते:

थंडी, उष्णता, पाऊस, गाळपीट, वाऱ, धत्र, दिवस.

परंतु जे तेथे राहतात , जेथे हवा गेली आहे, ते हवामानातील फक्कांच्या अधीन नाहीत. काळण तिथे फक्त पद्धिपूर्ण दिवस असतो.

हे उत्पन्निवर्तन ऐकले नाही, ते कशाचीही काळजी करत नाहीत. जो फक्त दिव्य हवेत व्हातो त्याची ही स्थिती आहे.

काळण माझे अस्तित्व बदलते? त्या अधीन नसून ते आहे

-नेहमीच साऱख,

- नेहमी शांततेत आणि पद्धिपूर्ण समाधानात,

माणूस !त, माणूस ! इच्छेने आणि माणूस !च हवेत व्हाणाऱ्या ती किती छान आहे.

कशाचीही पर्वा नाही?

तुम्ही या पृथ्वीवर इतका प्रमाणेच व्हाल का,

म्हणजे, माणूस !कडून, मानवी हवा, आकांक्षा इत्यादीसह?"

मला खूप वाईट वाटत आहे की माणूस !साठी हे सर्व संपले आहे,

त्याने मला जिवंत केले त्याबद्दल मी येशूकडे तक्रार केली.

त्याने मला सांगितले :

"माणूस ! मुली, हे देवाचे मार्ग आहेत: मरण आणि सतत पुन्हा उठणे. निसर्ग स्वतः या मृत्यू आणि पुनरुत्थानांच्या अधीन आहे.

अशा प्रकारे फूल जन्माला येते आणि नंतर मरते, परंतु पुन्हा अधिक सुंदर उठते? !साठी. ती कधीच मेली तर

ते वृद्ध होईल, त्याच्या वंगांची चैतन्य, त्याच्या पत्रपत्रांचा सुगंध गमावेल.

इथेही माणूस ! अस्तित्वात साम्य आहे: नेहमी जुने आणि नेहमीच नवीन.

आम्ही धान्य जमिनीत ठेवतो जणू ते मॄत? !साठी. आणि, खॄंतॄ तॄ, तो धूळ होईपर्यंत मॄतॄ.
मग ते पुन्हा आणखी सुंदॄ, आणि गुणाकाॄ देखील उगवते. इतॄ सर्व गोष्टींसाठी ही स्थिती आहे.

हे नैसर्गिक क्रमाने घडल्यास,
अध्यात्मिक क्रमाने बॄच काही घडते, जिथे आॄ ला या मृत्यू आणि पुनरुत्थानांचा अनुभव घ्यावा लागतो.

वाटत असतानाच

— सर्व गोष्टींॄ विजय मिळवणे e

- उत्साहाने, कृपेने, माॄशी एकात्मता, सद्गुणांमध्ये,
आणि ॄ ने सर्व बिंदूंमध्ये नवीन जीवन मिळविले आहे असे दिसते, मी लपवतो आणि सर्वकाही तिच्यासाठी मॄत आहे असे दिसते.

मी तिला खऱ्या शिक्षकाप्रमाणे माॄले जेणेकरून तिच्यासाठी सर्व काही मॄल.
आणि जेव्हा मी पाहतो की तिच्यासाठी सर्वकाही मृत आहे, सूर्याप्रमाणे, मी प्रकट होतो.

आणि, माॄ बॄबॄ, सर्वकाही उगवते आणि बनते
अधिक सुंदॄ, अधिक जोमदाॄ, अधिक विश्वासू, अधिक कृतॄ, अधिक नम्र.
जेणेकरून तिच्याबद्दल काही मानवी असेल तॄ,
मृत्यूने त्याचा नाश केला, सर्व काही नवीन जीवनात पुनरुत्थान केले.

मी माॄ ! नेहमीच्या अवस्थेत होतो, सर्व एकांत आणि कटुतेने भॄलेले होते आणि मी
आमच्या प्रभूच्या वेदनांचे ध्यान करत होतो .

त्याने मला सांगितले :

"माझी मुलगी,

विशेषतः मॄण पावलेल्यांना चांगले मॄ? !साठी मदत कॄ? !साठी मला बागेतील वेदना सहन कॄयची होती.

ही वेदना ख्रिश्चनांच्या वेदनांशी कशी जुळते ते पहा:
थकवा, दुःख, त्रास आणि ॄक्त घाम येणे.

मला प्रत्येकाचा मृत्यू जाणवला

जणू काही मी विशेषतः प्रत्येकासाठी खॄखॄच मेला.

त्यामुळे मला प्रत्येकाचा थकवा, दुःख आणि वेदना जाणवत होत्या. आणि, माॄ !
दुःखातून, मी त्यांना मदत, सांत्वन आणि आशा देऊ केली आहे.

प्रत्येकाच्या मृत्यूची जाणीव करून, मला त्यांच्यासाठी माॄ !मध्ये मॄ? !ची कृपा प्राप्त झाली,

- जणू काही त्यांचा आणि माझा श्वास एकच आहे आणि माॄ ! दिव्यत्वाने ताबडतोब प्रसन्न व्हावे.

ज॒मी बागेत विशेषतः मरणाच्यासाठी माझी वेदना सहन केली असेल त॒मी ,
वधस्तंभावरील मा॒मी । वेदना त्यांना मदत क॒मतील.

- त्यांच्या शेवटच्या क्षणी,
- त्यांच्या शेवटच्या श्वासाव॒मी

त्या दोन वेगवेगळ्या वेदना होत्या:

- बागेतील माझी वेदना दुःख, भीती, चिंता आणि भीतीने भ॒मलेली होती, त॒मी -
वधस्तंभावरील माझी वेदना शांततेने आणि अविचल शांततेने भ॒मलेली होती.

मग मी **जरा ओरडलो**- मला तहान लागली आहे , ती खूप तहान होती
की प्रत्येकाने शेवटचा श्वास मा॒मी । त घेताना मी ऐकले आहे.

अनेकजण या इच्छेकडे दुर्लक्ष क॒मतील हे पाहून, खोल वेदनांनी,
मी "सिटीओ" ओ॒डलो. हे "sitio" प्रत्येकजण आणि प्रत्येकजण ऐकत ॒महते
त्यांच्या हृदयाच्या दा॒मव॒मिल घंटाप्रमाणे:

"मला तुझी किंवा जीवाची तहान लागली आहे. कृपया,
- मा॒मी । तून कधीही बाहेर जाऊ नका, परंतु मा॒मी । मध्ये प्रवेश करा आणि
मा॒मी । बरोबर श्वास सोडा."

म्हणून मी मा॒मी । उ॒ग टतेचे सहा तास पुरुषांना चांगले मर? ।स मदत कर? ।साठी
समर्पित केले :

- बागेतील तिघांना त्यांच्या दुःखात मदत क॒म? ।साठी ई
- क्रॉसवरील तिघे त्यांच्या शेवटच्या श्वासात त्यांना मदत क॒म? ।साठी .

म्हणून, प्रत्येकाने मृत्यूकडे हसतमुखाने पाहू नये, विशेषतः जे मा॒मी । व॒मी । प्रेम क॒मतात
आणि मा॒मी । स्वतः च्या वधस्तंभाव॒मी । बलिदान दे? ।चा प्रयत्न क॒मतात?

मृत्यू किती सुंदर आहे आणि परिस्थिती कशी बदलली आहे ते तुम्ही पाहता का?

मा॒मी । आयुष्यात मला तुच्छ लेखले गेले आहे आणि मा॒मी । स्वतःच्या चम॒गी । म॒मी । चा
मा॒मी । मृत्यूचा प॒मिणाम झाला नाही. वधस्तंभाव॒मी । मला अपमान सहन क॒मवा लागला
पण मी श्वास सोडताच, मा॒मी । मृत्यूमध्ये गोष्टी बदल? ।ची शक्ती होती: प्रत्येकजण
मला देवाचा पुत्र म्हणून ओळखून त्यांचे स्तन मा॒मून होता. मा॒मी । शिष्यांनी धी॒मी । ध॒मला.
लपून ॒महिलेल्या काहीना प्रोत्साहन मिळाले, त्यांनी मा॒मी । श॒मी । व॒मी । हक्क सांगितला
आणि मला सन्मानपूर्वक दफन केले.

मी देवाचा पुत्र आहे हे स्वर्ग आणि पृथ्वीने एकत्रितपणे कबूल केले.

मृत्यू काहीतरी महान आहे, काहीतरी उदात्त आहे!

मा॒मी । मुलांसाठी अशाच गोष्टी घडतात: त्यांच्या आयुष्यात त्यांचा ति॒मस्का॒मी । अत्याचा॒मी ।
केला जातो.

त्यांचे सद्गुण, जे, प्रकाशासा॒मी । खे, त्यांच्या सभोवतालच्या लोकांच्या डोळ्यांत चमकले

पाहिजेत, अर्ध-उडत व्हातात.

दुःखात त्यांची वीवता,

त्यांचा आख्याग आणि आज्ञाचा आवेश या दोन्ही गोष्टी प्रकर्षाने जाणवतात

- प्रकाश आणि

आजूबाजूच्या लोकांमध्ये शंका.

आणि मी स्वतः त्याला पव्वावगी देतो

जेणेकरून माव । प्रिय मुलांचे पु? जपले जाईल.

पण, ते म्हाताच, या बुद्ध्याची यापुढे गज नसल्यामुळे, मी ते काढून टाकतो आणि

- शंका निश्चित होतात,

- प्रकाश भलेला आहे आणि आम्हाला त्यांच्या वीवतेचे कौतुक वाटते.

त्यामुळे त्यांच्यातल्या प्रत्येक गोष्टीला, अगदी छोटी गोष्टीनाही आपण महत्त्व देऊ लागतो. म्हणून, आयुष्यात जे केले जाऊ शकत नाही, ते मृत्यूची भूपार्ई क्ते.

इथे पृथ्वीव् असेच चालले आहे.

पण तिथे जे काही घडत आहे ते खोखळ आश्चर्याक आणि सर्व मनुष्यांच्या मत्साठी पात्र आहे. "

माव । सर्वोच्च चांगल्या गोष्टीपासून वंचित व्हाल्याने मला खूप वाईट वाटले.

सहभागिता मिळाल्यानंत, पवित्र यजमान माव । घशात थांबले. मी ते गिळ? ।चा

प्रयत्न क्ते असताना माव । घशात एक गोड आणि उष्ट्र चव आली. यजमानाला

गिळंकृत क्ते? ।साठी माझे बघेच दिवस प्रयत्न चालू व्हाल्यानंत,

ती खाली गेली आणि मला तिचे रूपांत एका लहान मुलीत दिसले जी मला म्हणाली :

" तुझे शरीर माझे निवासस्थान आहे ,

तुमचा आखा द सिबोरियम । मध्ये मी आहे ई

तुझे हृदयाचे ठोके - मला तुला त रूपांतित क्ते? ।ची पव्वावगी देणारा यजमान.

या फ्काने की, - यजमान भस्म झाल्यामुळे मी अखंड मृत्यूच्या अधीन आहे.

तुमचे हृदयाचे ठोके, जे तुमच्या प्रेमाचे प्रतीक आहे, थांब? ।स जबाबदा नाही.

हे तुमच्यातील माझे जीवन निंत व्हा? ।स अनुमती देते.

मग, तुमच्या खाजगीपणाने इतका त्रास का? ज तुम्ही मला पाहत नसाल त तुम्ही मला ऐकता.

ज तुम्ही माझे ऐकले नाही त तुम्ही मला स्पर्श क्ते.

कधी तुला । अवतीभवती पसणाव माव । पप्युमचा सुगंध असतो, त कधी तुला

वाटणाव प्रकाश गुंतलेला असतो,

कधीकधी असे मद्य जे पृथ्वीव् आढळत नाही आणि जे तुमच्यामध्ये उतते,

कधी कधी मी तुला स्पर्श क्ते ही साधी गोष्ट असते

आणि इत अनेक मार्ग आहेत जे तुमच्यासाठी अदृश्य आहेत.

आता, आज्ञापणाच्या बाहे,

येशू म्हणतो त्या गोष्टीबद्दल मी बोलेन जे माव । बाबतीत वाव घडते, आणि मी खूप

जागृत असताना देखील.

हे पद्मप्यूम ७ चे मी वर्णन करू शकत नाही, त्याला मी प्रेमाचा पद्मप्यूम म्हणतो. जेव्हा मी प्रार्थना करतो, जेव्हा मी काम करतो, विशेषतः जेव्हा मी ते पाहिले नसते तेव्हा मला ते सहवासात जाणवते.

आणि मी स्वतःला सांगतो:

"आज तू आला नाहीस.

अरे येशू, तुला माहित नाही का की मी तुला शिवाय चालू शकत नाही आणि करू इच्छित नाही? लगेच, मला असे वाटते की मी या पद्मप्यूममध्ये गुंतवणूक केली आहे.

इतक्या वेळी, जेव्हा मी चादवी हलवतो किंवा हलवतो तेव्हा मला हा पद्मप्यूम जाणवतो आणि आतून मला वाटते की येशू मला सांगत आहे: "मी येथे आहे".

इतक्या वेळी, जेव्हा मी सर्व व्यथित असतो आणि वर पाहत असतो, तेव्हा माळ १ दृष्टीक्षेपात प्रकाशाचा किरण येतो.

पण मी, या गोष्टी, मी त्यांना खरोखर विचारत घेत नाही, ते मला घेत नाहीत. समाधानी नाही.

मला आनंद देणाऱ्या एकमेव गोष्ट म्हणजे येशू स्वतः आहे. इतक्या सर्व काही, मी ते काही उदासीनतेने प्राप्त करतो.

मी हे शुद्ध आंगी धाकपणे लिहिले आहे.

मी माळ १ नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि मला खूप वाईट वाटले.

मी देखील अस्वस्थ होतो कारण माळ १ कबूलकर्त्याने मला सांगितले होते की मी माळ १ पूर्वीच्या स्थितीपासून खूप विचलित झालो आहे आणि नाही तर येशू येईल.

सहवास मिळाल्यावर, मी येशूला माळ १ खाजगी गोष्टीबद्दल आशीर्वादित केल्याबद्दल तक्रार केली, मी काय नुकसान करतो आहे हे मला सांग? १ची चांगुलपणाची विनंती केली,

-कारण त्याला नाज करू नये म्हणून मी आनंदाने माझा जीव देईन:

"मी तुम्हाला किती वेळा सांगितले नाही की जेव्हा तुम्ही मला थोडेसे दुखावणाऱ्या असे पाहिले तर मला मरू द्या."

येशूने मला सांगितले :

"माझी मुलगी, काळजी करू नकोस.

मी तुला काही वर्षांपूर्वी सांगितलं होतं ना,

- की जगाला शिक्षा दे? १साठी, मी तुला इतक्या वेळा स्वतः ला उतारवणाऱ्या नाही आणि

-म्हणून मी पूर्वीइतक्या वेळा येणाऱ्या नाही, जेव्हा मी तुला कधीही सोडणाऱ्या नाही.

मी तुम्हाला हे देखील सांगितले आहे की, माळ १ वाढवाये? १-जा? १ची भूपार्श्व करू १साठी,

मी तुमच्यासाठी दहाज मास आणि कम्युनिअन सोडेन, जेणेकरून तुम्हाला माळ १ सतत भेटीद्वारे मिळालेली ताकद तुम्ही त्यातून मिळवू शकाल.

तुमच्या कबुलीजबाबदाऱ्याने स्वतः ला हे कर्ज दिले नाही तऱ्हा मी धमकी दे? ासाठी आलो.

तेव्हापासून झालेल्या शिक्षा कोणाला माहीत नाहीत?
संपूर्ण शहऱ्यात उद्ध्वस्त, दंगली, वाईट कऱ्हाण्यांसाठी आणि दुष्ट धार्मिकांसाठीही माझी कृपा काढून घेणे, जेणेकरून हे विष, त्यांच्या आत असलेल्या या जखमा बाहेऱ्या येऊ शकतील.
आह! मी आता ते घेऊ शकत नाही, अपवित्र प्रचंड आहेत. तऱ्हाही हे सर्व पुढे येणाऱ्या शिक्षेच्या तुलनेत काहीच नाही.

जऱ्हा मी आधीच तुमच्याशी असे बोललो नसतो, तऱ्हा तुम्ही घाबऱ्याने योग्य ठऱ्हेल.
आज्हा विश्वासाने जग? ासाठी, आपल्याला दोन स्तंभावर अवलंबून राह? ाची आवश्यकता आहे.

त्यापैकी एक माझी इच्छा आहे .
तिच्यामध्ये कोणतेही पाप असू शकत नाही.
माझी इच्छा सर्व आकांक्षा आणि पापांचे तुकडे कऱ्हाते, जे मी म्हणतो, त्यांना त्यांच्या मुळांचा नाश कऱ्हा? ापर्यंत मजल माऱ्हाते.

जऱ्हा तुम्ही स्वतःला माऱ्हा ा इच्छेच्या आधाऱ्यास्तंभावर सोपवले,
- अंधाऱ्याचे रुपांतऱ्या प्रकाशात होते,
- खात्रीची शंका,
- प्रत्यक्षात आशा आहे.

झुक? ासाठी दुसऱ्या स्तंभ आहे
माझे मन दुखावले जाणार नाही याची खंबीर इच्छा आणि सतत लक्ष, किंचितही
नाही ,
तुमची इच्छा पसऱ्हावणे
सर्व काही सहन कऱ्हा,
प्रत्येक गोष्टीला सामोऱ्हा जा
- खेद वाट? ापेक्षा प्रत्येक गोष्टीला सादऱ्या कऱ्हा.

जेव्हा आज्हा या स्तंभावर सतत झोके घेतो, तेव्हा मी काय म्हणू, जेव्हा हे स्तंभ त्याच्यासाठी स्वतःच्या जीवापेक्षा जास्त असतात,
जऱ्हा तो माऱ्हा ा सततच्या उपकाऱ्याने जगला तऱ्हा तो अधिक आज्हा विश्वासाने जगू शकतो, काऱ्हाण मी या ऱ्हा ाला देखील तुम्हाला ही पृथ्वी सोड? ास तयाऱ्या कऱ्हा? ाची पऱ्हावानगी देतो».

माऱ्हा ा नेहमीच्या स्थितीत असताना, चांगला येशू थोडक्यात आला आणि *मला म्हणाला* :

"माऱ्हा ा मुली, *दुःख आणि कमजोरी ऐक*
ते देवत्वाच्या बंदरावर ये? ाचे साधन आहेत.
काऱ्हाण, मानवी दुःखाचे वजन जाणवून,

आळ कंटाळतो, काळजी कळतो आणि स्वतःपासून मुक्त हो? चा प्रयत्न कळतो.
आणि, असे कळताना, तो स्वतः ला देवामध्ये शोधतो ».

मग माझा हात त्याच्या गळ्यात घातल्यावर त्याने माळ । चेहऱ्याला मिठी माळली आणि गायब झाला. नंतर तो पळत आला आणि मी तक्रार केली की तो मला वेळ न देता विजेसाखा पळून गेला.

त्याने उत्तर दिले :

"तुला ते आवडत नसल्यामुळे, मला घेऊन जा.
तुला पाहिजे तसे मला बांधा आणि मला पळून जाऊ देऊ नका.

मी त्याला म्हणालो : "शाब्बास, शाब्बास, येशू, तू माळ ।साठी किती सुंदर प्रस्ताव ठेवत आहेस! पण आम्ही खूप खूप तुला बघोबघो हे करू शकतो का?
तुम्हाला हवे तितके तुम्ही स्वतःला बांधून आणि मिठीत ढाहू देऊ शकता पणतु, मध्येच, तुम्ही गायब व्हाल आणि तुम्हाला सापडत नाही. ब्राह्मो, येशू, तुला माळ ।शी विनोद कळायचा आहे!

पण, शेवटी, तुम्हाला पाहिजे ते कळ. माळ ।साठी महत्वाचं आहे की तुम्ही मला सांगा

-जेव्हा मी तुम्हाला ई ऑफ कळतो
-तुम्ही पूर्वीसाखे येऊ नयेत म्हणून तुम्ही दिलगीर आहात.

येशू पुढे म्हणाला : "माळ । मुली, काळजी करू नकोस.
खूप दोष असेल तर ते सांगायची गरज नाही. आज ।ला ते स्वतःच जाणवते.
काळण जेव्हा एखादे पाप ऐच्छिक असते तेव्हा ते नैसर्गिक मनःस्थिती बिघडवते.
मनुष्याचे वाईटात रूपांतर होते.
आणि तो स्वेच्छेने केलेल्या अपवाधाने ओतप्रोत होतो.

याउलट, खूपे सदगुण आज ।चे चांगल्यामध्ये रूपांतर कळते,
- त्याचे मनःस्थिती सुसंगत ढाहते आणि
- त्याचा स्वभाव गोडवा, दानशूरता आणि शांती यांनी ओतप्रोत झालेला आहे. हे पापाने घडते त्याच्या उलट आहे.

ही उलथापालथ तुम्हाला स्वतःमध्ये जाणवली आहे का?
तुम्हाला अधीरता, राग, त्रास जाणवला आहे का? "

आणि असे म्हणताच त्याने माळ । आत या गोष्टी आहेत की नाही हे पाहावे असे वाटले
आणि असे वाटले की त्या तेथे नाहीत.
तो पुढे म्हणाला: "तुम्ही स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहिले!"

का माहीत नाही, पण तो म्हणाला तसा तो मला दाखवत होता
- पूर्णतः नष्ट झालेल्या शहरांसह यापुढे भूकंप होणा नवीत,
- क्रांती आणि इतर अनेक दुर्दैव. त्यानंतर तो गायब झाला.

माळ । नेहमीच्या अवस्थेत असल्याने मी स्वतःला माळ । शरीरातून बाहेर काढले. मी

याजकांना पाहिले आहे, येशूशिवाय सर्व विस्थापित झाले आहेत,
७ िंच्या सदस्यांना दुजोऱ्या देईत आला आहे.

येशूने या याजकांकडे लक्ष वेधले आणि मला समजले की, जे ते याजक होते, ते ते त्यांच्या शरीरांचे अलिप्त अवयव होते.

त्याने तक्रार केली : “माऱ् । मुली, काही याजकांमुळे मी किती नाऱ्ज आहे! त्यांचे विष्णू त्यांच्या संस्काऱ्चें व्यवस्थापन करूँ ।च्या पद्धतीवरूँ लक्ष ठेवत नाहीत आणि मला एका मोऱ् । अपवित्राच्या समोऱ् आणतात.

तुम्ही जे पाहता ते वेगळे सदस्य आहेत. जे ते मला खूप त्रास देतात, तेही माऱ् । शरीराचा त्यांच्या घृणास्पद कृतीशी कोणताही संबंध नाही.

पण इतऱ्

- जे माऱ् ।पासून वेगळे न झाल्याचा दावा करतात आणि
- जे त्यांचे पुढेहित सेवा चालू ठेवतात, अऱ्हे! ते मला कसे जास्त त्रास देतात!
मी कोणत्या क्रूँ कत्तलीचा पर्दाफाश करूँतो, त्यांना कोणत्या शिक्षकडे आकर्षित केले जाते! मी त्यांना यापुढे सहन करूँ शकत नाही."

तिने हे सांगताच, मी पाहिले की अनेक पुजाऱ् चर्चमधून पळून गेले आणि तिच्याशी युद्ध करूँ ।साठी तिच्याविरूद्ध गेले.

मी या पुजाऱ्यांकडे अत्यंत दुःखाने पाहिले. मला एक प्रकाश वाटला ७ ।मुळे मला समजले

-काही याजकांमध्ये वाईटाची उत्पत्ती आहे:
जो मानवी गोष्टीवरूँ, सर्व भौतिक गोष्टीवरूँ आऱ्ज निर्देशित करूँतो,
- कठोर आवश्यकतेशिवाय.

या मानवी गोष्टी याजकासाठी एक नेटवर्क बनवतात

- त्याच्या मनाला पछाडते,
- त्याचे हृदय दैवी गोष्टीसाठी सुन्न करूँते आणि
- त्याच्या मंत्रालयानुसारूँ त्याच्या असायला पाहिजे त्या मार्गावरूँ त्याची पावले धोखते.

हे सुद्धा आऱ् ।चे जाळें आहे .

काऱ्ण हे पुढेहित मानवी व्यवहाऱ्शी खूप संबंधित असल्याने, कृपा त्यांच्यापासून अनुपस्थित व्हातात.

अऱ्हे! हे पुजाऱ् किती हानी करतात, किती आऱ् ।चा संहाऱ् करतात.

परमेश्वरूँ सर्वाना ऽनी देवो.

मी माऱ् । नेहमीच्या अवस्थेत होतो.

मी स्वतःला माऱ् । शरीराबाहेरूँ एका चर्चमध्ये सापडलो.

वेदीच्या वर स्वर्गीय राणी रडणारी बाळ येशू होती.

डोळ्यांच्या चिन्हासाठी, माऱ्वा । स्वर्गीय आईने मला समजून घेतले
- मुलाला माऱ्वा । हातात घ्या आणि
- त्याला शांत करू? ।साठी सर्वकाही करू.
मी चालत गेलो, त्याला मिठी माऱ्वाली, मिठी माऱ्वाली आणि म्हणालो:
"काय प्रॉब्लेम आहे, माझी सुंदर मुलगी?" माऱ्वा ।वर विश्वास ठेवा.
प्रेम म्हणजे बाम आणि सर्व वेदना शांत करूणे नाही का?
प्रेमच आपल्याला सर्व काही विसरून लावते, सर्व काही गोड करूते आणि
भांडणानंतर शांत होते ना?

तू ढडलास तर
तुमचे प्रेम आणि प्राणी यांच्यात काहीतरी विसंगत असले पाहिजे.
म्हणून, एकमेकांवर प्रेम करूया.
मला तुझे प्रेम दे आणि मी तुऱ्वा । स्वतःच्या प्रेमाने तुऱ्वा ।वर प्रेम करीन."

मी त्याला सांगितलेला सर्व मूर्खपणा कोण म्हणू शकेल?
तो थोडासा शांत झाल्यासाऱ्खा वाटत होता, पण फारसा नाही. त्यानंतर तो गायब झाला.

दुसऱ्या दिवशी, पुन्हा माऱ्वा । शऱ्वातून,
मी स्वतःला एका बागेत सापडले जिथे मी वायया क्रूसीस बनवत होतो.
असे करूताना, मी स्वतःला येशूसोबत माऱ्वा । बाहूत सापडलो.

जेव्हा मी **अकरावी स्टेशनवर** पोहोचलो
परमपवित्र येशू, स्वतःला ढखू शकला नाही, त्याने मला थांबवले आणि,
- त्याचे तोंड माऱ्वा । जवळ आणणे,
- आम्हाला द्रव आणि जाड असे काहीतरी ओतले.
द्रव भाग, मी ते पिऊ शकतो, पण जाड भाग खाली जाऊ इच्छित नाही,
इथपर्यंत की जेव्हा येशूने माऱ्वा । तोंडातून त्याचे तोंड काढले तेव्हा मला ते पुन्हा
जमिनीवर फेकून द्यावे लागले.

मग मी येशूकडे पाहिले आणि मला दिसले की त्याच्या तोंडातून एक जाड, खूप काळा
द्रव निघत आहे.
मी घाबरलो आणि त्याला म्हणालो:
"मला वाटते
-तुम्ही येशू, देवाचा पुत्र आणि देवाची मदत मेऱ्वा नाही आहात,
- पण ढक्षस.

हे खऱ्वा आहे की मला तू पाहिजे आहे आणि मी तुऱ्वा ।वर प्रेम करूतो,
- पण मला फक्त येशू हेवा आहे,
- कधीही ढक्षस नाही.
मला सैतानाबद्दल काहीही जाणून घ्यायचे नाही.
सैतानाशी व्यवहार करू? ।पेक्षा मी येशूशिवाय ढहू इच्छितो."

अधिक खात्री करू? ।साठी, मी वधस्तंभाचे चिन्ह येशूवर आणि नंतर स्वतःवर केले.
म्हणून, माऱ्वा ।पासून सर्व भीती दूर करू? ।साठी,

येशूने स्वतःमध्ये काळा द्रव घेतला,
- हा द्रव ऽची दृष्टी मला सहन होत नव्हती.

त्याने मला सांगितले :

"माऱ् मली, मी भूत नाही.
जे दिसतं ते दुसऱ् काही नाही
- प्राणी माऱ् विरुद्ध जे मोठे अधर्म कऱ्तात, आणि
- जे मी त्यांच्यावऱ् ओततो.
काऱ्ण मी त्यांना यापुढे माऱ् ात ठेवू शकत नाही.

मी ते तुऱ् ामध्ये ओतले आणि तू ते सर्व मागे ठेवू शकत नाहीस.
तुम्ही ते जमिनीवऱ् फेकले. मी त्यांच्यावऱ् पैसे देते ऱ्हीन."

त्याने हे सांगताच, स्वर्गातून कोणत्या पीडा पडतील हे त्याने मला समजावून दिले.
ते लोकांना शोक आणि केडू अश्रूंनी व्यापून टाकेल.

त्याने माऱ् ामध्ये जे थोडेसे ओतले आहे ते आमच्या शहऱ्ाला वाचवेल, कमीतकमी
काही प्रमाणात. याने मला महामाऱ् आणि भूकंपामुळे झालेले अनेक मृत्यू दाखवले,
तसेच इतऱ् दुर्दैवी.
किती उजाड, किती दुःख!

माऱ् ा नेहमीच्या अवस्थेत असल्याने माझे भान हऱ्पले होते.
मी अनेक लोकांना पऱ्मपवित्र येशूपासून पळताना पाहिले आहे. पळून पळून गेला,
पण तो कुठेही गेला तऱ्ही त्याला जागा मिळाली नाही. शेवटी तो घामाने थबथबत,
थकलेला आणि व्यथित होऊन माऱ् ाकडे आला.

त्याने स्वतःला माऱ् ा मिठीत घेतले, मला घऱ् मिठी माऱ्ली आणि त्याच्यामागे
येणाऱ्यांना म्हणाला:
"या आऱ् ापासून तू मला सुटू शकत नाहीस." मेंढऱ्, ते मागे हटले.

येशूने मला सांगितले:

"मुलगी, मी आता घेऊ शकत नाही, मला थोडा ताजेतवाने द्या." आणि तो माऱ् ा
गर्भातून पिऊ लागला. मग मी माझे शऱ्ही पुन्हा भऱ्ले.

मी येशूबद्दल विचाऱ् कऱ्त होतो

- यावेळी कलवरीच्या मार्गावर त्याचा क्रॉस घेऊन जाणे
कुठे तो स्त्रियांना भेटला आणि कुठे, त्याच्या त्रासाकडे दुर्लक्ष करून,
त्यांना दिलासा देणे, उत्तरे देणे आणि सूचना देणे ही त्यांची जबाबदारी होती.

येशूमध्ये सर्व काही कसे प्रेम होते!
त्यालाच सांत्वन दे? ाची गऱ्ज होती, तऱ्हीही त्यानेच सांत्वन केले. आणि त्याची काय
अवस्था झाली होती!
सर्व जखमांनी झाकलेले,

डोके तीक्ष्ण काँ ने टोचले,
धडधडत आहे आणि जवळजवळ क्रॉसखाली मळत आहे .

मात्र, त्यांनी इतकांचे सांत्वन केले. किती उदाहरण आहे!
आपल्यासाठी किती खेदाची गोष्ट आहे की एक छोटा क्रॉस आपल्याला इतकांना सांत्वन
दे? चे कर्तव्य विसरू? अस पुढेसा आहे!

मग मला भावून गेलेला काळ आठवला
दुःख किंवा
येशूच्या खाजगीपणापासून, ई
माँ I हाडांच्या मज्जात कडूपणाने भलेला ,
मी माँ I आजूबाजूच्या लोकांना सांत्वन दे? चा आणि शिकव? चा प्रयत्न केला
- स्वतःला विसरणे,
- स्वतः येशूने यासाठी आग्रह केला
त्याच्या उगटतेच्या या विशिष्ट क्षणी त्याचे अनुकरण करणे.

मग मी त्याचे आभाष मानायला सुरुवात केली.
-आता मुक्त व्हा आणि लोकांच्या सभोवतालपासून मुक्त व्हा -
- आजूबाजूच्या लोकांसाठी जे मला मागे ठेवते - जे मला स्वतःची काळजी घे? अस अनुमती
देते.

मग, माँ I आत फिळत, येशू मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,
- हे माँ Iसाठी एक दिलासा होता आणि मला आश्वासन वाटला,
-विशेषतः कारण या स्त्रिया खूप खूप माझे चांगले करू? Iसाठी आल्या आहेत.

ह्या दिवसात,
खूप खूप त्या लोकांची उणीव आहे ७ ांनी आजू Iत खूप आंतर्द्विक आणून ठेवला आहे:
ते स्वतःमध्ये नसणे,
ते इतकांमध्ये बिंबवि? अस असमर्थ आहेत.

ते संवेदनशील, इमानदा, फालतू आणून आहेत,
प्रत्येक गोष्टीपासून आणि प्रत्येकापासून वास्तविक अलिप्ततेशिवाय .
यामुळे निर्जंतुकीकरण गुण निर्माण होतात जे अंडी उब? पूर्वी मळात.

आणि असे काही आहेत जे सूक्ष्मता आणि चतुर्दृष्टीचा पुष्काळ करून आजू Iच्या
प्रगतीवर विश्वास ठेवतात.
त्याऐवजी, ते आजू Iसाठी वास्तविक अडथळे आहेत. माझे प्रेम त्यांच्यासोबत उपवास
करत आहे.

तुँ Iसाठी,
-कसे मी तुम्हाला अंतर्गत मार्गावर खूप प्रकाश दिला आहे
- की मी तुम्हाला खूप सद्गुण आणि खूप प्रेम याबद्दलचे सत्य समजावून दिले, तुमच्या

तोंडून मी इतऱांना समजू शकले.

- सदगुणांच्या खऱ्या मार्गाबद्दलचे सत्य. मला त्याबद्दल आनंद झाला."

मी त्याला सांगितलं:

"पण, पद्मपवित्र येशू, मी केलेल्या महान त्यागानंतऱ्हा हे लोक गप्पा माऱ्हात होते. आऱ्हा धाऱ्हाकतेने या लोकांच्या ये? ास योग्यऱ्हा मनाई केली आहे ».

तो पुढे म्हणाला:

"ही चूक आहे: गप्पांकडे लक्ष द्या आणि ँ ा चांगल्या गोष्टी केल्या पाहिजेत त्याकडे लक्ष द्या.

तेही माऱ्हा ऱ्हा एकरूप झाले.

जऱ्हा मी या कथांऱ्हा थांबलो असतो, तऱ्हा मी पुरुषांची सुटका करू शकलो नसतो.

त्यामुळे काळजी घेणे आवश्यक आहे

- आपण काय कऱ्हावे e

- लोक काय म्हणतात ते नाही.

गोसिपसाठी, जो कोणी कऱ्हातो त्याचा अहवाल ऱ्हाहतो ".

माऱ्हा ा नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, पद्म पवित्र येशू मुलाच्या रूपात आला. त्याने माझे चुंबन घेतले, मला धऱ्हाले आणि बऱ्हाच वेळ माझी काळजी घेतली.

मला आश्चर्य वाटले की त्याने मला इतके आपुलकीचे प्रदर्शन केले, मी खूप दुःखी. मी त्याला प्रेमाची ही चिन्हे पऱ्हात केली, पण भितीने.

त्याच्यातून बाहेऱ्हा पडलेल्या प्रकाशाद्वारे, त्याने मला समजले की जेव्हा तो येतो तेव्हा तो नेहमीच मोठा आशीर्वाद असतो,

- फक्त माऱ्हा ासाठी नाही,

- पण संपूर्ण जगासाठी

कारण एखाद्या आऱ्हा ऱ्हा प्रेम करून आणि त्यात स्वतःला ओतून तो संपूर्ण मानवतेपर्यंत पोहोचतो .

खऱ्हा तऱ्हा या आऱ्हा ात, अनेक कनेक्शन आहेत जे त्यास इतऱ्हा सर्वांशी बांधतात:

कनेक्शन

समानता,

पितृत्व किंवा संबंध,

बंधुत्वाचे, सर्व काही त्याच्या हातांनी निर्माण केले आहे,

सर्व त्याच्याद्वारे सोडवले गेले आहेत, जेणेकरून सर्व त्याच्या ऱ्हाक्ताने चिन्हांकित केले जातील.

म्हणून, जेव्हा तो एखाद्या आऱ्हा ऱ्हा प्रेम कऱ्हातो आणि त्याला अनुकूल कऱ्हातो,

इतऱ्हांना देखील आवडते आणि आवडते,

सर्व असल्यास, किमान अंशतः.

म्हणूनच, या भोगाईच्या वेळी माळ एकडे येऊन माझे चुंबन घेते, मला प्रेमळ कऱ्ते
आणि माळ एकडे पाहते,
पद्मपवित्र येशूला इतऱ् सर्व प्रा? ांशी एकरूप व्हायचे होते आणि
त्यांना अंशतः जेतन कऱ्, जऱ् अजिबात .

मग मी एक तरुण माणूस पाहिला, मला विश्वास आहे की तो एक देवदूत होता, ँ ने
ँ ांना पीडांचा त्रास होईल त्यांना चिन्हांकित केले.
तो मो ा संख्येने लोकांकडे जात असल्याचे दिसत होते,

मी माळ ा नेहमीच्या स्थितीत होतो आणि पद्म पवित्र येशू आला नाही.
मी स्वतःशी विचार केला: "येशू कसा बदलला आहे, तो आता माळ वऱ् पूर्वीसाऱ्खे प्रेम
कसे कऱ्त नाही!
मी शेवटी अंथरुणावऱ् बंदिस्त हो? ापूर्वी, कॉलऱ् असताना, त्याने मला सांगितले होते
की मी काही दिवस हा त्रास स्वीकारला तऱ् कॉलऱ् थांबेल, आणि मी ते स्वीकारल्यावऱ्
प्लेग थांबला.

पण आता तो मला नेहमी अंथरुणावऱ् ठेवतो,
आपण कॉलऱ्बद्दल ऐकतो, तो गऱ्बांवऱ् होतो.
आणि त्याला माझे ऐकायचे नाही. जणू काही तो माझा वापऱ् करू इच्छित नाही."

मी हे बोलत असताना, मी आत डोकावून पाहिले आणि येशूला पाहिले, ँ ने डोके
उंच करून माळ एकडे पाहिले आणि माझे सर्व ऐकले.
जेव्हा त्याने पाहिले की तो माळ एकडे पाहत आहे, तेव्हा तो म्हणाला:
"माळ ा चांगल्या मुली, तू मला किती त्रास देतोस!
तुम्हाला शक्तीने जिंकायचे आहे, बऱ्बऱ्?
हे चांगले आहे, चांगले आहे, पऱ्तु ते मला त्रास देत नाही." मग तो गायब झाला.

मी माळ ा नेहमीच्या अवस्थेत होतो
मला असे वाटले की माळ ा कबूलकर्त्याची इच्छा आहे की मी वधस्तंभावऱ् खिळले
पाहिजे. काही भांडणानंतऱ्, पऱ्पकाऱ् येशूने थोडे सहकार्य केले आणि मला
सांगितले.

"माळ ा मुली, जगामुळे, मी आता ते घेऊ शकत नाही.
अनेक जण मला ऱ्गाने भऱ्तात आणि माळ ा हातातील फोड फाडतात
सक्तीने ". तो असे म्हणत असताना मला असे वाटले की, मुसळधाऱ् पाऊस वेलांचे
नुकसान कऱ्त आहे.

म्हणून मी माळ ा कबुलीजबाबसाठी प्रार्थना केली जो तेथे दिसत होता.
मला त्याचे हात घ्यायचे होते जेणेकरून येशू त्याला स्पर्श करू शकेल आणि मला असे
वाटले की येशूने ते केले. मी येशूला विनवणी केली की त्याने या पुजाऱ्ला त्याच्याकडून
काय अपेक्षित आहे ते सांगावे. येशू त्याला म्हणाला :

" मला प्रेम हवे आहे, सत्य आणि धार्मिकतेची तहान.
एखाद्या प्रा? ाला माळ ापेक्षा वेगळे बनव? ात सर्वात जास्त योगदान म्हणजे हे तीन

गुण नसणे."

मग त्याने लव्ह हा शब्द उच्चाऱ्ताच त्याला प्रेमाचा शिक्का बसल्यासाऱ्खे वाटले.

-सर्व सदस्य,

- हृदय आणि

- याजकाची बुद्धिमत्ता. अऱ्हेऱ् येशू किती चांगला आहे!

नंतऱ्, या महिन्याच्या 9 ताऱ्खेला मी माऱ् I कबुलीजबाबदाऱ्दाला सांगितले, तेव्हा मी संकोचलो आणि स्वतःशी विचाऱ् केलाः "मला या गोष्टी लिहि? Iची गऱ्ज नसती! हे खऱ्हे आहे की येशू मला संतुष्ट कऱ्? Iसाठी जखमा निलंबित कऱ्तो, की ही माझी कल्पना आहे?

येशूने मला सांगितले : "माझी मुलगी , न्याय आणि दया सतत संघर्ष करत आहेत. पण न्यायापेक्षा दया जास्त वेळा जिंकते.

जेव्हा आऱ्ज माऱ् I इच्छेशी पूर्णपणे एकरूप होतो, तेव्हा तो माऱ् I कृतीमध्ये भाग घेतो.

आणि जेव्हा ती तिच्या दुःखावर समाधानी असते ,
दया न्यायावऱ् सर्वात सुंदऱ् विजय मिळवते.

दयेच्या माऱ् I सर्व गुणांचा मुकुट घाल? Iत मला आनंद होत असल्याने,
न्यायासह, जेव्हा मी स्वतःला माऱ् Iशी एकरूप झालेल्या आऱ् Iने नाऱ्ज झालेले पाहतो.

त्यामुळे तिला संतुष्ट कऱ्? Iसाठी मी तिला शऱ्ण जातो
काऱ्ण तिने माऱ् I इच्छेमध्ये स्वतःला सर्व सोडून दिले आहे.

मला हाऱ् मानायची नसताना मी येत नाही म्हणूनच. काऱ्ण मी विऱ्ोध करू शकत नाही
असे मला वाटत नाही.

मग तुझी शंका कुठून येते?"

आज सकाळी मी माऱ् I नेहमीच्या अवस्थेत होतो.

पऱ्मपवित्र येशू थोडक्यात आला आणि मला म्हणाला :

"माऱ् I मुली, प्रत्येक पु? हे आऱ् Iने प्राप्त केलेले स्वर्ग आहे.

अशा प्रकाऱ्हे आऱ्ज जितके पु? प्राप्त कऱ्तो तितके स्वर्ग निर्माण कऱ्तो.

हे आकाश

आऱ् Iच्या सर्व मानवी प्रवृत्तीवऱ् मात करून, पृथ्वीवऱ्ील सर्व गोष्टींचा नाश कऱ्णे
आणि

तिला मुक्तपणे चालायला लावा

सर्वात शुद्ध जागेत,

पवित्र आनंदात ,

दैवी आकाशीय परफ्यूममध्ये,

आणि त्याला अगोदऱ् काही शाश्वत आनंदांचा आस्वाद घेऊ द्या." मग तो अदृश्य झाला.

सहभागिता मिळाल्यामुळे, मला पूर्णपणे पवित्र येशूमध्ये रूपांतऱ्ित झाल्यासाऱ्खे वाटले

आणि मी स्वतःला म्हणालो:

" येशूमध्ये हे परिवर्तन कसे राखायचे?"

मग मला वाटले की मी येशूने मला आतून असे म्हटले:

"माझी मुलगी, तुला पाहिजे ते
- नेहमी माळ त रूपांतर्हित व्हा, ई
- अगदी माळ सोबत व्हा? साठी:

नेहमी माळ तवर प्रेम करा.

माळ त होणारे हे रूपांतर्हित कायम व्हातील.

खरंच, प्रेम एक आग आहे.

लाकडाचा कोणताही तुकडा, लहान किंवा मोठा, हिवा किंवा कोवडा,
या आगीचे रूप घेते आणि
ते स्वतः आगीत बदलते
लाकडाचे अनेक तुकडे जाळल्यानंतर
- ते यापुढे एकमेकांपासून वेगळे नाहीत,
- कोवट्या तुकड्यांच्या हिवाच्या तुकड्यांसह. आम्हाला फक्त आग दिसते.

म्हणून हे आज साठी आहे जे माळ तव प्रेम करणे कधीही थांबवत नाही.

प्रेम हा अग्नी आहे जो आज तचे देवात रूपांतर करतो.

प्रेम एकत्र येते. त्याची उला

-सर्व मानवी क्रियांची गुंतवणूक करून
- त्यांना दैवी क्रियांचे स्वरूप देणे".

मी माळ त नेहमीच्या अवस्थेत होतो. मी माळ त येशूला प्रेमाने प्रार्थना केली

- याजक म्हणून इतका जीवनात आनंदी मार्ग प्राप्त करू? साठी
- जो अनेक वर्षांपासून माझा कबुलीजबाब होता.

मी माळ त प्रिय येशूला म्हणालो:

"लक्षात ठेव

त्याने किती त्याग केले,

त्याने किती आवेशाने तुमच्या सन्मानासाठी आणि गौवासाठी काम केले, आणि

त्याने माळ तसाठी सर्व काही केले? त्याला किती त्रास झाला नाही?

त्याला थेट स्वर्गात जा? तस प्रवृत्त करून ते त्याला पत्त दे? तची इच्छा करू».

परमपवित्र येशूने मला सांगितले :

"माळ त मुली, मी त्यागाकडे फास पाहत नाही

ते उ त प्रेमाने केले जातात त्यापेक्षा, आणि

ते माळ तशी जोडले गेले आहेत .

आज जितका माळ तशी एकरूप होईल,

मी जितके जास्त त्याच्या बलिदानाचा विचार करतो.

ज॒म् आ॒ज्ज मा॒ज् शी॒ जवळून॑ एकरूप झाला असेल,
- मी त्याच्या छो॒ठ । त्यागांनी॑ खूप महत्त्व देतो का॒ज्ण, या मिलनमध्ये प्रेमाचे प॒द्भिमाण॑ आहे.
प्रेमाचे माप हे शाश्वत आणि अमर्यादित माप आहे. दुस॒र्भीकडे, आ॒ज् । साठी
-जे खूप त्याग क॒ज्ते पण
-जो मा॒ज् शी॒ एकरूप नाही,
मी त्याच्या बलिदानाकडे अनोळखी व्यक्ती म्हणून पाहतो
मी तिला जे बक्षीस पात्र आहे ते देतो, मर्यादित बक्षीस.

एका बाप आणि मुलाची कल्पना करा जे एकमेकांवर खूप प्रेम करतात . पुत्र लहान य॒ज् क॒ज्ते.
आणि बाप, संबंधांमुळे
पितृत्व,
filiation e
प्रेमाचे, - हे शेवटचे बंधन सर्वात मजबूत आहे - ,
या लहान य॒ज्कडे पाहा जणू ते मो॒ । गोष्टी आहेत. विजयी आहे,
त्याला सन्मान वाटतो,
आपली सर्व संपत्ती आपल्या मुलाला देतो आणि
त्याला त्याची सर्व काळजी आणि काळजी देते.
आता आपण एका सेवकाचा विचार करू या
- दिवसभ॒म् काम क॒ज्ते,
- उष्णता आणि थंडीच्या संपर्कात आहे,
- पत्राव॒ज्जल॑ सर्व आदेश पा॒म् पाडतो आणि आवश्यक असल्यास,
- ॒ज्त्रीही तो त्याच्या बा॒सव॒म् लक्ष ठेवतो. आणि ते काय प्राप्त क॒ज्ते?
एका दिवसाचा तुटपुंजा पगा॒म्
जेणेकरून तो द॒ज्जो॒ज काम क॒ज्ते नसेल त॒म् त्याला अन्न संप? । स भाग पाडले जाईल.

मा॒ज् शी॒ एकरूप झालेला आ॒ज्ज आणि नसलेला आ॒ज्ज यात हाच फरक आहे.

त्याने हे सांगताच,
प॒म्पवित्र॑ येशूच्या सहवासात मी मा॒ज् । श॒र्भी॒ज्जतून॑ बाहे॒म् पडलो आणि मी त्याला म्हणालो:
"मा॒ज् । प्रिये, मला सांग, हा आ॒ज्ज कुठे आहे?"

त्याने उत्तर दिले : "शुद्धीक॒ज्णात.
अ॒ज्जे! तो कोणत्या प्रकाशात पोहत होता हे तुम्ही पाहिले त॒म् तुम्ही आश्चर्यचकित व्हाल."

मी म्हणालो, "तुम्ही म्हणता की तो शुद्धीक॒ज्णात आहे आणि त्याच वेळी, तो प्रकाशात पोहत आहे?" येशू पुढे म्हणाला :
"होय, प्रकाशात पोह, का॒ज्ण त्याच्याकडे हा प्रकाश होता.
जेव्हा तो मेला तेव्हा ती त्याच्याव॒म् धावली आणि त्याला कधीही सोडणा॒म् नाही. "

मला समजले की हा प्रकाश कुठून येत आहे
शुद्ध हेतूने केलेल्या त्याच्या चांगल्या कृत्यांचे

माळ I दयाळू येशूच्या खाजगीपणामुळे मला खूप वाईट वाटले. सहवास मिळाल्यानंतर
मी त्याच्या अनुपस्थितीची तक्रार केली.

त्याने मला आंतरिकपणे सांगितले:

"माझी मुलगी,
दुःखद गोष्टी आहेत, खूप दुःखद गोष्टी घडत आहेत आणि घडतील."
येशू न येता बरेच दिवस गेले. मी फक्त त्याला अनेक वेळा बोलताना ऐकले आहे:

"माझी चांगली मुलगी, धीरे धीरे मी का येत नाही हे मी तुला नंतर सांगेन."
अशा प्रकारे मी कुठेतून प्रवास केला, परंतु शांततेत. मला एक स्वप्न पडले आणि मला
दुःख दिले आणि मला खूप त्रास दिला. विशेषतः, येशूला न पाहिल्यापासून,
शांततेच्या वातावरणाने वेढलेल्या माळ एकडे कोणीही वळले नव्हते
जे फक्त येशूकडून येऊ शकते .

अन्ने! त्रस्त आज्ञाची कशी दया करावी.

त्रास ही आपण श्वास घेत असलेल्या नक्कमय हवेसाखी आहे. ही नक्कमय हवा
शांततेच्या स्वर्गीय क्षेत्राचे मार्गदर्शन करणारी
आज्ञा त देवाचे स्थान घेते. त्याच्या निक्षेपी धुके सह,
- विकासात आज्ञा त खूप वर्चस्व गाजवतात
- की सर्वात पवित्र आणि शुद्ध गोष्टी देखील सर्वात कुरूप आणि धोकादायक वाटतात.

हे सर्वकाही गोंधळात टाकते. आज्ञा,
- या नक्कमय हवेत भिजलेले,
- तो सर्व गोष्टींचा आणि स्वतः देवाचा कंटाळा आला आहे.

मला ही नक्काची हवा वाटली,
- माळ I आत नाही तर माळ I आजूबाजूला.
तो माझे इतके नुकसान करत होता की येशू आला नाही याची मला पर्वा नव्हती. मला
तुला त्याला बघायचं नाही असंही वाटत होतं.

हे खूप गंभीर होते.
मला खात्री दिली होती हेच खरे
- की माझी स्थिती चांगली नव्हती

आणि म्हणून,
- की दुःख आणि येशूचे येणे ही देवाची इच्छा नव्हती आणि
- की मला ते एकदाच संपवायचे होते.

मी सर्व काही सांगत नाही कारण मला ते आवश्यक वाटत नाही. मी ते केवळ

आग धाकतेतून लिहितो.

दुसऱ्या दिवशी ऩत्री मला ते दिसले

-आकाशातून पाणी खाली आले: एक पूं, भूंपूं नुकसान कं? ऱसाठी आणि संपूर्ण प्रदेशांना गाड? ऱसाठी. या स्वप्नाने मला इतके प्रभावित केले की मला काहीही पहायचे नव्हते.

त्या क्षणी, मां ऱभोवती उडणां कबूतं मला म्हणाले:

"पाने आणि औषधी वनस्पती ढवळणे,

- पा? ऱची कुंकुं,

- पृथ्वीव् आक्रमण कंणां प्रकाश,

- सर्व निसर्गाची हालचाल,

- सर्व काही, सर्व काही देवाच्या बोटांनी येते.

तुम्ही कल्पना करू शकता की तुमची अवस्था केवळ देवाच्या बोटांवरून येणां नाही?

मग माझा कबुलीजबाब आला. मी त्याला हे सर्व वर्णन केले आहे. त्याने मला सांगितले की हा भूत मला त्रास देऊ इच्छित होता.

जेव्हा तो मला सोडून गेला,

- मी थोडा शांत होतो,

- पण एखाद्या गंभीं आजाने ग्रस्त व्यक्तीसांखे.

मी मां ऱ नेहमीच्या अवस्थेत होतो.

मला असे वाटले की येशूने स्वतःला थोडेसे दाखवले आहे आणि मी त्याला म्हणालो:

"मां ऱ जीवनाचे जीवन, मां ऱ प्रिय येशू, या दिवसात मला त्रास झाला आहे. तू ाला

मां ऱ शांतीचा खूप हेवा वाटला आहे,

इतके दिवस तू एक शब्दही उच्चांला नाहीस

तुझी इच्छा असलेली शांती मला दे? ऱसाठी."

त्याने उत्तर दिले :

"अहो! माझी मुलगी, मी टेनमध्ये होतो

संपूर्ण प्रदेश चाळे कंणे आणि नष्ट कंणे इ

मानवी जीवन दफन कं. म्हणूनच मी येत नव्हतो. आज विश्रांतीचा दिवस आहे,

- मला भेटायला लवकं आले

- चाबूक पुन्हा सुरू कं? ऱपूर्वी.

तुम्ही बक्षीस दिले नाही तं ते जाणून घ्या

उद्देशाच्या शुद्धतेने केलेल्या गोष्टी ,

ते कार्य कंते आणि

जे काही मां ऱ फायद्यासाठी केले जाते,

मां ऱ न्यायाशी संबंधित कर्तव्यात मी अपयशी ठंन

आणि माझे इतं सर्व गुणधर्म अस्पष्ट होतील.

ते म्हणाले, येथे तीन सर्वात शक्तिशाली शस्त्रे आहेत.

त्या विषां आणि ऩक्षसी धुंका नाश कं? ऱसाठी जो विकां आहे.

मी तिला पाहिजे ते करतो आणि ती मला पाहिजे ते करते.

माळीतील मानवी इच्छेच्या उपभोगाचा हा शेवटचा श्वास आहे,
- मी तुला अनेकदा विचारले आहे आणि
- तुमच्या शेजाऱ्याबद्दल आज धाकपणा आणि दानधर्म तुम्हाला पळवानगी देत नाही.

खूप वेळा,
- मी तो आहे उ ने तुम्हाला शिक्षा न करून दिले
"पण तू माळी असमोझ झुकला नाहीस.
यामुळे मला तुमच्यापासून लपायला, मोकळे व्हायला भाग पाडले.
-जेव्हा न्यायाने मला हात लावला आणि
-जेव्हा पुरुषांनी मला त्यांना शिक्षा कळू? साठी चाबूक घे? अस चिथावणी दिली.

स्व
फटके माळू? त्या कृती दहम्यान
माळी इच्छेने तू माळी सोबत असतो तू मी हा त्रास कमी आणि कमी करू शकलो
असतो.

काळण स्वर्गात आणि पृथ्वीवर आज आपेक्षा मोठी शक्ती नाही,
- प्रत्येक गोष्टीत आणि प्रत्येक गोष्टीसाठी ते माळी इच्छेमध्ये वापरले जाते.

हा आज बिंदूपर्यंत पोहोचतो
- मला कमकुवत कळू? साठी आणि साठी
- तुमच्या सोयीनुसार मला निःशस्त्र कळू. हे सर्वोच्च संघटन आहे.

मिश्र संघ देखील आहे
- उ मध्ये आज चाळीनामा दिला जातो, होय,
पण तो माळी स्वभावाची दखल घेत नाही
- त्याच्या गोष्टी म्हणून,
- जणू ते त्याचे जीवन आहे.

ती
माळी इच्छेचा आनंद घेऊ नका
त्याच्या माळीत विघळत नाही .

मी बघतो, हो पण येत नाही
- मी तिच्या प्रेमात पडलो,
- की मी तिच्याबरोबर वेडा होऊ शकतो,
जसे सर्वोच्च संघातील आज साठी घडते.

आज सकाळी, पळमपवित्र येशूने विश्रांतीच्या वृत्तीने स्वतःला माळी आतील भागात
दाखवले,
प्राणी त्याला देत असलेल्या सर्व कटुतेपासून मुक्त हो? साठी, त्याने मला हे साधे शब्द
सांगितले: " तू माझा पृथ्वीवरील स्वर्ग आहेस, माझे सांत्वन आहेस".

त्यानंत तो गायब झाला.

प्रेम ही एक अग्नी आहे आणि त्यात टाकलेला प्रत्येक लाकडाचा तुकडा, लहान असो वा मोठा, हिंवा असो वा कोवडा, या आगीचे रूप धारण करून आगीतच रूपांतर्भूत होते.

लाकडाचे अनेक तुकडे जाळल्यानंतर ते यापुढे एकमेकांपासून वेगळे झालेले नाहीत, उत कोवट्यात तुकड्यांपासून हिंवे होते.

आम्हाला फक्त आग दिसते.

म्हणून हे आज्ञासाठी आहे जे माणसं प्रेम करणे कधीही थांबवत नाही.

प्रेम हा अग्नी आहे जो आज्ञाचे देवात रूपांतर करतो.

प्रेम एकत्र येते.

त्याच्या उतला सर्व मानवी क्रिया गुंतवतात आणि त्यांना दैवी क्रियांचे स्वरूप देतात.